

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE
ZORKO PRELOVEC
1931
LETNIK VII · ŠTEV · 3

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3

je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Ima vlog nad Din 430,000.000.—

Telefon št. 2016 in 2616.

Poštni čekovni račun št. 10.533.

Telefon št. 2016 in 2616.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in davčno močjo.

Vloge se sprejemajo na knjižice in na tekoči račun. Naložbe proti odpovedi se obrestujejo po dogovoru kar najbolj ugodno.

Posojila se dovoljujejo na posestva, menice in vrednostne papirje čim najceneje.

Za male trgovce in obrtnike obstoji pri hranilnici kreditno društvo, za pupilne naložbe pa sodni depozitni oddelek.

Za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje položnice.

Uradne ure za stranke so od 8. do 12^{1/2}.

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja šesto leto. Letniki 1926, 1927, 1928, 1929 in 1930 se dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—. Naročnina za Jugoslavijo v letu 1931 Din 50.—. Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVAČKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi šestu godinu. Godišnjaci 1926, 1927, 1928, 1929 i 1930 dobe se vezeni po Din 80.— nevezeni po Din 50.—. Pretplata za Jugoslavijo za godinu 1931 Din 50.—. Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ priopćenih kompozicija su u prodaji kod uprave lista uz ojenu Din 1.— za 2 stranici.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavnik Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Mirko Kunčič:

V dolini tihi

V dolini tihi sanjajo poljane,
v dolini tihi vlada svet' pokoj,
utrinjajo se zvezde v noč, pojó lesovi
samotno pesem smrek in hój.

V dolino tiho plovejo spomini
in iščejo vso noč brez nade,
kje sredi belih brez in črnih križev
ležijo pokopane sanje mlade.

V dolini tihi — daleč tam za morjem,
v bučanju rek, zorenju žit,
opoju rož in vriskanju škrjančkov — — —
Oj, tja bi — in sem čoln razbit ...

Vladimir Pfeifer (Ljubljana):

Davorin Jenko

(živiljenjepisna črtica.)

Na letošnji Vidovdan so v Cerkljah pri Kranju odkrili spominsko ploščo velikemu sinu slovenskega naroda, narodnemu prosvetitelju in glasniku naše svobode, neustrašenemu Slovanu v najreakcijonarnejših dobah našega suženjstva — D a v o r i n u J e n k u. Tačas se ga ni spomnil le slovenski rodoljub, gotovo pa je, da so se ga spomnili v večji meri in globlji hvaležnosti naši bratje Srbi, ker je bil Jenko vendar več njihov nego naš, četudi je bil sin slovenske matere in domače grude.

Rojen je bil pokojni Jenko 10. novembra l. 1855. v Dvorjah pri Cerkljah. Že v rani mladosti je kazal poseben talent za glasbo, ki se je hitro razvijal v njem, ko so mu postali glasbeni učitelji v Ljubljani Mašek in Rihar, v Trstu pa Sinoco in Ricci. Začasa pravnih študij na Dunaju se je poleg komponiranja bavil tudi s poučevanjem petja. Bil je pevovodja slovenskega pevskega društva. V tem času se ni strašil uglasbiti slovensko marzeljezo «Naprej zastave slave», ki je bila prvič izvajana na Dunaju l. 1860. Kakšna smelost v tistih časih, in to v stolnici našega suženjstva! Pred leti se je razvila živahna debata o pristnosti skladbe, v kateri je skladatelj izborno karakteriziral heroizem in bojno razpoloženje v glasbeni obliki in katera skladba sliči po njenem uvodu neverjetno Riharjevi velikonočni «viži» — Zveličar naš je vstal iz groba. Dognano je, da je Riharjev napev starejši in se je vodna melodija porodila v Jenku kot reminiscenca pesmi izza mladih dni. Leta 1860. je dal slovo pravnim vedam in prevzel mesto pevovodje

pri «Srpskem pjevačkem društvu» v Pančevu, to pa le za dobo šestih let, ko je bil naenkrat potem imenovan za kapelnika kr. srpskega narodnega pozorišta v Beogradu. Tu je deloval polnih dva in trideset let, dokler ni bil upokojen in prišel uživat zaslužen pokoj v Ljubljano, kjer je umrl dne 25. novembra l. 1914. Jenko je bil zelo plodovit in uvaževan skladatelj. Vsega je uglasbil nad 200 pesmi za zборе, solospesve in uverture za orkester. Poleg državne himne, nekdanje srpske državne himne «Bože pravde», so najbolj znane «Strunam», «Što čutiš, Srbije tužni», «Vabilo», «Lepa Jelka», «Na grobeh», «Gde si dušo», dvospev «Na tujih tleh» in druge. Precejšnje je število orkestralnih uvertur in pevskih vložkov k raznim gledališkim delom. Najbolj znana je njegova spevoigra «Vračara ili baba Hrka».

Drugo leto dobi Davorin Jenko po zaslugi ljubljanske Glasbene Matice in ministra v pok. Ivana Hribarja v Ljubljani spomenik in nagrobni kamen na pokopališču pri sv. Križu.

Naši skladatelji

Matija Tome se je rodil 25. decembra l. 1899. na Kapljiščih, župnija Podzemelj v Beli krajini. Ljudsko šolo je obiskoval najprej v Podzemlju, 5. in 4. razred pa v Novem mestu, kjer je dovršil tudi 1. gimn. razred. Gimnazijo je nato nadaljeval in končal l. 1920. v Št. Vidu nad Ljubljano. Po maturi je šel v semenišče, postal l. 1925. duhovnik in bil l. 1924. nameščen kot kaplan v Mokronogu, l. 1925. pa kot prefekt v škofijskem zavodu v Št. Vidu. L. 1926. je odšel na Dunaj na glasbeno akademijo, ki jo je končal z odliko l. 1930. Zdaj je nastavljen kot profesor glasbe na škofijski gimnaziji v Št. Vidu nad Ljubljano. Prve nauke o glashi mu je dajal tedanji kaplan v Podzemlju P. Pavlin Bitnar, sedanjí dekan v Črnomlju. V Novem mestu se je učil gosli pri Ign. Hladniku, klavir privatno. V Št. Vidu se je učil pri prof. Vojtehu Hybašku gosli, klavirja in orgel. Sodeloval je tudi pri dijaškem zboru, kvartetu in orkestru. V semenišču je tri leta vodil pouk koralnega in svetnega petja. Kot kaplan v Mokronogu je priredil cerkven koncert s sodelovanjem Št. Premrla. Kot prefekt v Št. Vidu je obiskoval na ljubljanskem konservatoriju harmonijo in oblikoslovje pri Št. Premrlu, klavir pri J. Ravniku. Na Dunaju je imel za glavni predmet kompozicijo pri Fr. Schmidtju in orgle pri Fr. Schützu. Klavir je študiral pri Greti Hinterhoferjevi, igranje partitur pri Frotzlerju, glasbeno zgodovino pri dr. Lachu, oblikoslovje pri dr. Stöhrju, nauk o instrumentih pri Wundererju. Privatno

je študiral solopetje pri koncertni pevki Emiliji Rutschaki. Sodeloval je tri leta pri zboru «Dreizehnlinden», eno leto pri stolnem zboru sv. Štefana. Njegove skladbe so do sedaj izšle v «Pevcu» in «Cerkvenem Glasbeniku», v zbirkah «Cerkveni moški zbori», «Božji spevi» in «Gospodov dan», v «Novi muziki», v zbirki «Narodni praznik» in v reviji «I Maestri dell'Organo» (Bergamo, Italia). V rokopisu ima latinsko mašo, godalni kvartet, več klavirskih in orgelskih skladb, nekaj priložnostnih zborov, pevskih vložkov k igram in otroških pesmi.

V krogu naših sotrudnikov Tomca pristrčno pozdravljamo!

Opera

Konec operne sezone. Vrzimo nanjo kratek pregled. Na noben način ne moremo reči, da ni bilo naše glasbeno življenje v tekočem letu razgibano. Imeli smo obilico koncertov, v operi pa poleg starih del lepo število novih in le čudimo se, kako more operni ansambel, od solistov do zborov in kapelniki vred tako ogromno delo izvršiti. Ambicioznost vseh, posebno ravnatelja, ki stremi, da se ljubljanska opera s svojimi skromnimi denarnimi sredstvi po repertoarju in podajanju z močmi, ki so ji na razpolago, dostojno reprezentira, in si je v državi ter izven nje pridobila zaslužen renomé. Pri vsi ambicioznosti bi bilo opomniti le na eno napako. Premijere napovedujejo na določen dan, ko še niso dobro pripravljene, niti so kulise niti kostumi gotovi. Naglica pač nikjer ni dobra. Rajši počakati, da pride vsako delo temeljito naštudirano in opremljeno na oder.

Po novem letu so dali najprej Massenetovo lirčno opero Werther z nadarjenim Gostičem v naslovni vlogi, v Kreftovi režiji. Loto je pela kot gost Sax-Pristovškova, nieno sestro Ribičeva, Alberta Grba, Lotinega očeta Zupana. Vsi so bili dobri, melodijozno muziko je ravnatelj Polič precizno in fino izdelal. Kapelnik Štritof se je poskusil z otroško opero italijanskega skladatelja Pratelle «Nina nana, punčka moja» zelo uspešno. Peli in igrali so jo sami otroci, zato je bil študij dela naporen, uspeh pa lep. V Šafranek-Kavičevem baletu «Figurine» smo mogli oceniti zmoglosti našega baleta. Muzika je neenotna, vendar šarena. Da je ravnatelj Polič izvrsten interpret Mozartovih oper je znova potrdilo izvajanje opere «Cosi fan tutte». V komorno prednašanem delu so sodelovali Majdičeva, Poličeva in Kogojeva. Gostič in Janko, kot gost pa Betetto z monakovske državne opere, ki je bil deležen v «Cosi fan tutte» pa tudi kot Lotario v «Mignon» pristrčnega sprejema ljubljanske publike. — Izredna pridobitev za našo opero je pa angažma odlične sopranistke Zlate Gjungienc-Gavellove, ki je z največjim uspehom pri publiku in kritiki nastopila v «Prodani nevesti», «Mignonu» in «Onjeginu», zlasti nepozabna je pa kot «Butterfly». Skratka: vzorna pevka in vzorna igralka. Želimo le, da bi jo kakšne teatarske intrige ne pregnale iz Ljubljane. Njen soprog Branko pa je izvrsten režiser (Luiza), ki je v naše gledališče prinesel svojevrstno režirane predstave. Njemu ob strani se je nad vse pohvalno kot režiser uvedel s staro opereto «Mascoto» Bratko Kreft. Konstatiramo, da bi bila velika

izguba teh obeh režiserskih talentov za naše gledališče, če nas zapustita.

V marcu je pod taktirko ravnatelja Poliča opera nudila Charpentierovo nežno opero «Luizo», sijajno naštudirano in precizno podano. V naslovni vlogi se je zopet odlikovala Zlata Gjungienc-Gavella, tenorsko partijo je ambiciozno absolviral Gostič. — Sledila je dalje premijera Rimski-Korzakove opere «Sneguročka», naslanjajoča se na rusko narodno melodiko, z razkošno instrumentacijo, učinkovitimi zbori. Dirigent Neffat je delo vestno naštudiral in z elanom dirigiral. Vlogo Sneguročke sta izmenoma peli Gavellova in Ribičeva, prva briljantno, druga pa zavidljivo krasno. Majdičeva, Španova, Kogojeva, Zupan, Sancin in Kovač so v okviru predstave bili prav dobri. — Končno je doživela slovenska izvirna opereta «Prešmentana ljubezen» Maksa Simončiča z glasbo Pavla Šivica svojo krstno predstavo. Delo je vžgalo in se je moglo veseliti nogostih ponavljanj. Nekoliko razvlečenemu dejanju pomaga do zmage ritmično učinkovita šlagerka muzika mladega Šivica. Poličeva in Ivelja, Ramšakova in Peček, Kogojeva in Janko, Povhe in Simončič, vsi so pripomogli domači noviteti zabavne vsebine do lepega uspeha. — Da ne naštevamo mnogih gostovanj (Rijavec, Adrian, Zalevski, Šimenc, Križaj, Juraničeva itd.), ponavljanj starih oper, bodi vsemu opernemu ansamblu z direktorjem in kapelniki vred izrečena za veliko, z ambicijo izvršeno sezonsko delo, najlepša zahvala. Z. P.

Koncerti

6. marca sta priredili koncert Pavla Lovšetova in njena hčerka Majda. Zastopane so bile na programu skladbe Čaikovskega, Novaka, Smetane, Gliera, Lerousea, Thomasa, Curzana, Hamiltona, Blecha, Kienzla in Marsea. Majda je zapela prav presenetljivo lepo Verdijevo kancono Oskarja iz «Plesa v maskah», Prochovo vokalizo in Schubertovega «Radovedneža». Majda nam je dala najlepše upe, da bo na koncertnem odru vredna naslednica svoje matere.

7. marca se je vršila v dvorani Delavske zbornice Masarykova proslava. Glavna točka programa je bil govor Pustoslemška o dr. Masaryku in Jugoslovanih med vojno. Svečano obeležje prireditvi so dale koncertne točke. Vera Popović-Adlešičeva je zapela Dvořakovo «Lahko noč», slovaško «želo dekle, želo travo» in Del-Agna «Villanele». Slovenski vokalni kvintet je sodeloval s češko narodno «Boleraz» in Ipavčevo «Savsko», solšno pozornost pa je vzbudil nastop nadarjenega gojenca konservatorija, šestnajstletnega Uroša Prevorška, ki je z globokim razumevanjem in odlično tehniko izvajal Novakovo «Uspavanko» in Riesa «Perpetuum mobile». Spremljeval ga je na klavirju Marijan Lipovšek. V drugem delu programa je odbela zelo simpatično Lidija Vedralova Smetanovo «Nekamenuite preroky», Jindřichovo «Ej horu, horu» in Novakovo «Tynom, tanom». Slovenski vokalni kvintet pa je lepo ubranje zapel še Prelovčevega «Škrjančeka» in narodno pesem «Mladna jesen že prihaja».

12. marca je priredil zbor Glasbene Matice s sodelovanjem članov ODGM in opernega orkestra ter solistov veličasten koncert v proslavo 80letnice skladatelja o. Hugolina Sattnerja. Izvajala se je slavienčeva kantata «Oljki». Bila je proslava res vredna skladateljevega prezaslužnega prizadevanja in glasbenega ustvarjanja. Zbor in orkester je vodil operni ravnatelj M. Polič.

15. marca. Državni konservatorij je priredil v Filharmonični dvorani javno produkcijo «Haydnov». Izvajali so Haydnovo simfonijo v d-duru. Kot dirigenti so nastopili to pot konservatoristi: Lipovšek, Müller, Šivic in Šušteršič. Uvodoma je govoril o Haydnu in njegovih simfonijah dvorni svetnik Mantuani.

27. marca je v nekakšno postno premissljevanje priredil akademski cerkveni pevski zbor pod okriljem Vincencijeve konference pri oo. frančiškanih cerkveni koncert. Izvajal je postne skladbe skladatelj: Foersterja, Sattnerja, Hribarja, Vodopivca, Jobsta, Vavkena, Mava in Erlemana.

1. aprila nas je seznanil pianist Ivan Noč na samostojnem klavirskem koncertu z deli Bacha, Rameaua, Chopina, Marxa, Tajčevića in Albeniza.

8. aprila sta ponovili Pavla in Majda Lovšetovi pevski koncert. Sodelovala sta konservatorista pianist Lipovšek in vijolinist Pfeifer.

15. aprila dopoldne ob 10. je prispele v Ljubljano pevska družba «Mokranjac» iz Skoplja, ki je bilo na koncertni turneji po Jugoslaviji. Na peronu glavnega kolodvora je pevce sprejela precejšnja množica Ljubljančanov; številno so bili zastopani člani domačih pevskih društev, med njimi pevski zbor UJU korporativno. Oblastva in korporacije so zastopali dr. Lončar, dr. Šubic, M. Hubad, dr. Švigelj, Zorko Prelovec in drugi. V sprevedu, z godbo dravske divizije pod vodstvom dr. Čerina na čelu, so odšli pevci po mestu pred Prešernov spomenik, odkoder so se porazdelili na določena stanovanja. Zvečer so priredili srbski pevci lep koncert v filharmonični dvorani.

17. aprila je koncertiral znani trio Brandlove iz Maribora. Koncert je bil komornega značaja.

25. aprila o priliki jubileja Kola jugoslovanskih sester se je vršil v Unionu koncert, na katerem so sodelovali: «Grafika», «Ljubljanski Zvon», «Slovenski vokalkvintet» (Štibernik, Jug, oba Petroviča in Sule), Lovšetova in goslač Honerlein.

1. majnika sta dirigirala III. simfonični koncert kapelnik Štritof in operni ravnatelj Polič. Nastopila sta pevski zbor in orkestralno društvo Glasbene Matice. Kot solisti so sodelovali: Franja Bernot - Golobova, M. Jug in A. Petrovič.

4. majnika si je ponovno utrdilo svoj glasbeni sloves narodno železničarsko glasbeno društvo «Sloga» z izvajanjem Händlovega oratorija «Samson». Zbor, orkester kakor tudi solisti Lovšetova, Škerlj-Medvedova, Gostič in Rus — vsi so izvršili svojo nalogo nad vse častno. Glavna zasluga gre zelo ambicioznemu dirigentu H. Svetlu.

9. majnika se je predstavil javnosti v Unionski dvorani šolski pevski zbor in orkester gojencev državne klasične gimnazije v Ljubljani pod vodstvom suplenta Repovža. Pevske točke so zadovoljile, dočim je bil orkester premalo skrbno uvežban. Sodeloval je konservatorist vijolinist Prevorsek s Pugnani-Kreislerjevima Preludij in Allegro, ki je bil edino svetla točka programa. Po dolgem premirju je izzval ta koncert kot posledico živahno časopisno prekljanje med pevovodjo in kritikom.

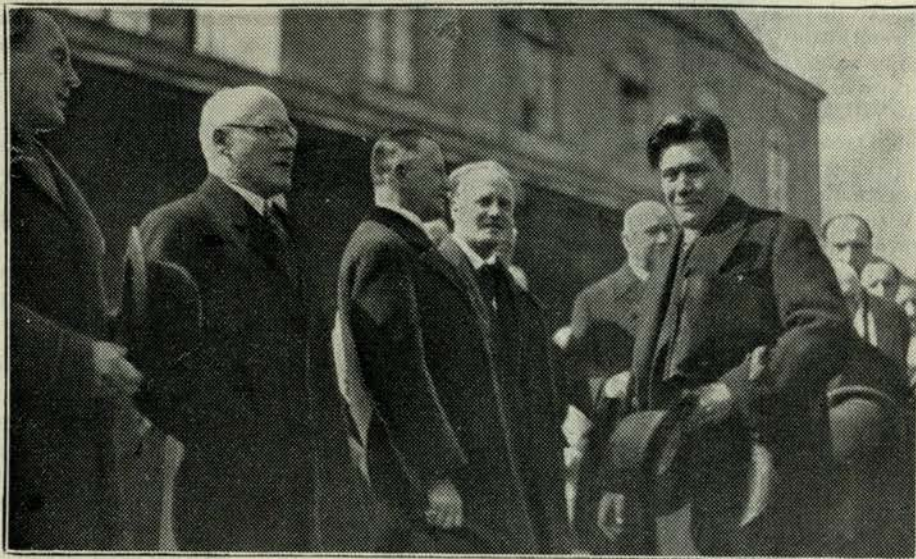
11. majnika je nastopila slavna češka filharmonija pod vodstvom mojstra Talicha. Njen simfonični koncert je bil za Ljubljano izreden umetniški dogodek.

15. majnika so nam nudili gojenci državnega konservatorija komorni večer. Godalni kvartet (Pfeifer, Stanič, Sušteršič in Bajde) so igrali Mozartov kvartet v d-duru in Ravelov kvartet. V sestavi tria so pa zaigrali Lipovšek, Pfeifer in Bajde Novakov klavirski trio «Quasi una Ballata». Gojenci mojstra prof. Šlajsa so nas z zrelo tehniko in globokim razumevanjem skladb ter izbornim prednašanjem utrdili z vero, da se bomo morda v doglednem času lahko ponašali s svojim komornim kvartetom. Dal Bog!

18. majnika nas je presenetil prof. Jeraj na dobrodelnem koncertu Rdečega križa z novostjo, in sicer z dijaškim orkestrom na orglice. Do danes nam je bil tovrsten orkester

neznan, je pa zelo uveljavljen v Nemčiji, kjer je tovrstna glasba postranski predmet ljudskih šol. Nastopili so tudi Majda Lovšetova, ki jo je na klavirju spremljala konservatoristka Hrašovčeva, in slovenski vokalni kvintet.

21. majnika sta priredili «Svoboda» in «Zarja» v dvorani Delavske zbornice prosvetni večer. Nastopila sta godbeni kvartet in sekstet «Zarje» pod vodstvom Fr. Dolinarja, kot vijolinist konservatorist Vrtačnik, pianista Žebre in Šantlova, konservatorist Korošec (pozavna), konservatorist Dražil (saksofon), kot pevska solista pa Vu-

Od leve na desno: dr. Šubic, dr. Švigelj, Sturm, Zorko Prelovec, Matej Hubad in predsednik «Mokranjca» univ. prof. dr. Voja Radovanović, ki se zahvaljuje za prisrčni sprejem.

kova in Burger. Po koncertu je predaval o Španiji Cvetko Kristan. Bil je prav prisrčen delavsko-prosvetni večer.

5. junija je uprava Narodnega gledališča zaključila ciklus simfoničnih koncertov. Skladatelj prof. L. M. Škerjanc je zanosito dirigiral Cesar Frankovo d-mol simfonijo, Musorgskega simfonično pesnitev «Noč na lisi gori» in Čajkovskega koncert op. 23 c v b-molu. Pri slednjem je sodeloval pianist Noč. Simfonični koncerti te sezone so pokazali, da se naš smisel za tovrstne glasbene prireditve vedno bolj vzbuja, kar je prav.

17. junija se je vršila produkcija operne šole državnega konservatorija, ki so jo vodili kapelnika Neffat in švara ter Škerlj-Medvedova. Nastopili so: Mezetova, Arkova, Dolenčeva, Mlekuževa, Vedralova, Oberwalderjeva, Burger, Magolič, Juvanec, Švigelj, Sekula, Franko in Sancin. Uspeh je bil lep in gre v prvi vrsti pohvala odličnim pedagogom, ki resno streme za tem, da nam izvežbajo kader dobrih solistov.

22. junija pa so nas na koncertu seznanili poljski pevci s starejšo in mlajšo poljsko vokalno glasbeno literaturo. Zbor «Echo» je mlajši, a v domovini zelo upoštevan pevski zbor, ki ga vodi profesor krakovskega konservatorija in komponist Boleslav Wallek-Walewski. Zbor šteje 38 pevcev, je elegantnega nastopa in discipliniran. Glasovi so lepo doneči. Navdušili so nas s svojo pesmijo in so zaključili koncertno sezono.

Iz naših organizacij in društev

VSESLOVANSKI PEVSKI ZLET IN FESTIVAL LETA 1954. V BEOGRADU.

V dneh 31. maja in 1. junija se je vršil v Somboru ob priliki proslave šestdesetletnice tamošnje Srpske cerkvene pevačke družine sedmi kongres Južnoslovenskega pevačkega saveza, katerega se je udeležilo 73 delegatov 51 v zvezi včlanjenih društev in 5 pevskih žup. Na tem kongresu je bila sprejeta naslednja resolucija:

«1. Južnoslovenski pevački savez, zvest ideji jugoslovenskega narodnega državnega edinstva, danes kakor tudi prej, stoji na načelu edinstvene narodne pevske zveze, katera mora biti izraz umetniškega, narodnega in državnega edinstva naše jugoslovenske domovine.

2. Zvest duhu slovanske vzajemnosti in ideji «Slovanse pevske zveze sklepa JPS: da se leta 1954., ob proslavi desetletnice JPS, priredi v Beogradu vseslovenski pevski zlet in festival, kongres «Slovanse pevske zveze» in državna tekma zveznih pevskih društev. Za te svečanosti bo vodstvo JPS razpisalo natečaj za tekmovalne pesmi za moške, ženske in mešane zборе kakor tudi za veliko kantato s spremljevanjem orkestra, ki jo bodo pela vsa društva. Pogoje natečaja bo vodstvo JPS objavilo pravočasno, vse priprave za prireditev teh svečanosti bo vodstvo JPS izvršilo do VIII. kongresa leta 1952.

3. Da se z ozirom na potrebe izvede nova organizacija po župah, ki bo bolj ustrezala zemljepisnim, prosvetnim in praktičnim razmeram. To porazdelitev bo na podlagi od zveznih društev podanih podatkov in globlji proučitvi tega vprašanja izvršilo zvezno vodstvo.

4. Da se širši odbor zveznega vodstva in artistski odbor sestajata dvakrat na leto zaradi razpravljanja zveznih vprašanj in storitve potrebnih sklepov.

5. Da se zvezno leto izenači s koledarskim letom.

6. Da sklepi zveznih kongresov, kolikor niso izpremenjeni z zveznimi pravili ali naknadnimi sklepi, ostanejo v polni veljavi.

7. Kr. vlada se naproša, da JPS in njegove člane pevska društva — ki so pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja — z naredbo ministrskega sveta enkrat za vselej oprosti plačevanja vseh državnih, banovinskih in občinskih pristojbin, katere ovirajo narodno-umetniško delovanje JPS; da odobri ugodnost za potovanje zveznih pevskih društev po domovini v svrhu prirejanja koncertov in utrjevanja duševnega edinstva našega naroda, kakor tudi za zvezne kongrese, zlete in festivale, in to vsem enako in z največjim popustom; da odredi v vsakem državnem proračunu stalno podporo JPS in zveznim društvom za veliki vseslovenski pevski zlet, kongres in državno zvezno tekmo leta 1954., pa da vstavi v državne proračune za 1951/52 in 1953/54 potrebni znesek za zgraditev koncertne dvorane za vseslovenske in državne pevske svečanosti; da zadovolji upravičnim prošnjam zveze, katerim je glavni ideal, da z narodno-umetniškim delom prispevajo k duševnemu edinstvu našega naroda, da bi se vse sile in sposobnosti uporabljale v to, da se našemu jugoslovenskemu narodu in državi izvojuje v kulturnem svetu ono mesto, ki mu gre po njegovih življenjskih načelih in zgodovinskemu razvoju.»

Celjsko pevsko društvo je svečano proslavilo 80letnico zaslužnega skladatelja p. Hugolina Sattnerja z lepim koncertom, na katerem je izvajalo večinoma slavljenceve skladbe. Društveni zbor (40 pevcev in pevk) ter ad hoc sestavljen orkester, ki ga je uvežbal ravnatelj Sancin, sta pod taktirko pevovodje Šegule izvrstno prednesla ves obširni spored. Koncertu je prisostvoval v nedeljo popoldne slavljence p. Hugolin Sattner, ki mu je publika prirejala navdušene ovacije, Celjsko pevsko društvo pa poklonilo lorovov venec z državno trobojnico. Koncertu sta prisostvovala skladatelja dr. Anton Schwab in Alojzij Miheličič, Hubadovo župo JPS je zastopal skladatelj in njen pevovodja Zorko Prelovec.

Glasbeno društvo v Hrastniku, ki je na velikem pevskem koncertu Hubadove župe JPS z lepim uspehom nastopilo, je priredilo dne 17. maja t.l. samostojen koncert v dvorani hrastniškega Narodnega doma. Obširen spored sta izvajala društveni mešani zbor in salonski orkester pod vodstvom dirigenta, učitelja Davorina Čandra. Zbor je odpel dolgo vrsto skladb na pamet. Obisk koncerta je bil velik, priznanje poslušalcev pristržno. Hubadovo župo je na koncertu zastopal njen pevovodja Zorko Prelovec.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je s sporedom umetnih in narodnih pesmi v moškem in mešanem zboru ter oktetu koncertiralo v Radio Ljubljana, ki je koncert prenašal v Zagreb in Beograd. Prejeli smo zanj iz vse države obilico priznalnih pisem.

Pevski zbor Bralnega društva v Trziču je z lepim uspehom koncertiral v nedeljo dne 31. maja t.l. v telovadnici tamošnje meščanske šole. Zaslužni njegov pevovodja, ravnatelj Albin Lajovic, je za koncert izbral pester spored narodnih in umetnih pesmi za moški, ženski in mešani zbor. S svojimi skladbami so bili zastopani: Adamič, Dev, Juvanec, Mirk, Premrl, Prelovec, Vilhar in Puš. Pohvalno je sodeloval salonski orkester pod taktirko učitelja Leopolda Kernca. Kot solista sta se uspešno uveljavila Francica Pretnarjeva in Riko Paternost. Uvodno besedo h koncertu je govoril pevovodja Hubadove župe Zorko Prelovec.

Hrvatsko pjevačko društvo «Kolo» je pod vodstvom svojega dirigenta, skladatelja Popandopula, z velikim uspehom izvajalo G.F. Händlov oratorij «Izrael v Egiptu».

Drugi koncerti. Sattnerjev cerkveni pevski zbor je koncertiral 12. aprila v Novem mestu, slovensko pevsko društvo «Maribor» 12. aprila v Dravogradu s p. Sattnerjevim oratorijem «Assumptio». 19. aprila t.l. združeni cerkveni zbori zahodnega dela kranjske dekanije v Kranju. Prav isti dan so pevska društva iz Kamnika in okolice priredila v Kamniku koncert narodnih pesmi. 3. maja je bil III. javni nastop gojencev glasbene šole v Ljutomeru, pevsko društvo «Oljka» iz Celja je koncertiralo v Gornjem Gradu in na Bledu.

NARODNO ŽELEZNIČARSKO GLASBENO DRUŠTVO «SLOGA».

V zadnjih mesecih se vršijo v smislu zadevnih poslovnikov občni zbori posameznih društvenih odsekov in podružnic. Kako živo in intenzivno se vsepovsod deluje, tega ne povejo samo poročila na občnih zborih, to se ne razvidi samo iz vedno bolj in bolj naraščajočih številč članstva in društvenega premoženja, to povedo oči našega članstva, iz katerih se mogočno odsevajo srčna čuvstva, življenjska sila, vztrajnost in idealizem do smotrenega društvenega dela. Nesebičen, požrtvovalen idealizem je kažipot temu članstvu v dosego svojih najvišjih ciljev, v dosego prepotrebne srčne izobrazbe. Članstvo, na katerem se vidi veselje do dela, je pač najboljši svedok, je živa knjiga letnega poročila. Tako se lepo razvijajo naši odseki, naše podružnice. Njihovo delo pa je in ostane za nas najboljšo jamstvo za prosopek in procvit tega našega kulturnega društva.

Občni zbor Slogine podružnice na Jesenicah se je vršil 7. februarja 1951. Po stvarnem in izčrpnem poročilu podružničnega odbora, iz katerega je odsevala jeklena sila našega čilega zbora, je bil izvoljen skoro docela zopet stari odbor, in sicer za predsednika tov. Fran Tuma, za podpredsednika tov. Zupan Janez in za odbornike: tov. Weber Anton, Peršič, Kovačič, Tomazin, Kruh, Podlesnik, Hojac in Levstik.

Občni zbor podružnice «Sloge» v Novem mestu se je vršil v nedeljo dne 29. marca 1951. Vprav markantno je orisal podružnični predsednik tov. Kavšek Alojzij težavno, a docela zelo uspešno delo novomeške podružnice. Toplo je priporočal že za naprej podvojeno agilnost in trdno vztrajnost v započetem delu, obenem pa vsakogar opominjal na njegove svete dolžnosti, širiti društveno idejo med sotovariše ter jih pridobivati bodisi za redne ali podporne člane društva. Po izčrpnem poročilu še ostalih odbornikov je bil izvoljen na novo stari odbor, in sicer: za predsednika tovariš Kavšek Alojzij, za podpredsednika tov. Skuk Joža, za odbornike: tov. Čampelj Franc, Čelesnik Peter, Zupanc Franc, Zgaga Maks, Pregelj Alojzij, Sitar Alojz, Gorenšek Rafael, inž. Urbas Franc in Jelenc Franc.

Občni zbor godbenega odseka «Sloge» v Ljubljani se je vršil dne 25. januarja 1951. v društvenih prostorih odseka. Z veseljem smo morali zaznamovati tudi tu stremljenje odseka za dosego dovršenosti. Vsa debata na občnem zboru se je vodila edino le v tem pravcu, kar znači, da je slehern godbenik tudi pravi mož na mestu. V odbor so bili voljeni: za predsednika tov. Pogačnik Miha, za podpredsednika tovariš Cotman France, za odbornike: tov. Novak Ciril, Kordin Avgust, Tlakar Franc, Grintal Avgust, Likar Miha, Renar Anton, Anžur Polde, Sternal Franc in Tršan Janko.

Občni zbor pevskega društva «Sloge» v Ljubljani se je vršil 14. marca 1951. tudi v društvenih prostorih odseka, Kader

pevskega odseka postaja pod spretnim vodstvom predsednika tovariša inž. Draga Leskovška in idealnega zborovodje H. Svetela od dne do dne močnejši. Z veseljem moramo ugotoviti, da je postal naš zbor, ki šteje danes 96 članic in članov faktor, ki ga visoko uvažuje vsa naša javnost. Odbor se je glede na pojačeno delo znatno povišal. Voljeni so bili: za predsednika tovariš inž. Drago Leskovšek, za podpredsednika tov. Vozelj Karel, za načelnico ženskega zbora tov. Novak Roža, za odbornike: tov. Klebel Emil, Kušar Franc, Porenta Tone, Klun Ludovik, Rožanc Drago, Osredkar Malči, Sneider Milka, Boltar Klara, Mekina Poldi, Tomanič Anica, za namestnike: Škofic Ivan, Horvat Janko, Jančigaj Viki, Ček Alojzija in za revizorje: Lenšček Janko, Fabijan Malči.

Slovenski komorni zbor. Narodno železničarsko glasbeno društvo «Sloga» v Ljubljani je sklenilo, ustanoviti komorni zbor, ki naj bi imel le omejeno število članov (največ 24) in naj bi gojil staro madrigalsko in sodobno najnovejšo zborovsko-instrumentalno glasbo. Društvo «Sloga» vljudno vabi one dame in gospode vseh stanov, ki še niso včlanjeni v kakem ljubljanskem zboru in bi imeli zanimanje za sodelovanje v tem komornem zboru, da blagovolijo javiti svoj natančen naslov društvenemu odboru na železniško direkcijo. Pogoji sprejema so: zanesljiv relativen posluš, popolno obvladanje osnovne glasbene teorije in izvežban, lep glas. Ker bi bili zbrani v zboru sami zanesljivi pevci in pevke, ki bi svoje parte sami doma naštudirali, bi odpadle vse dolgotrajne in mučne vaje; skušnje bi bile posvečene zgolj oblikovanju sloga in predavanja. Zbor naj bi predvidoma izvajal dva do tri komorne koncerte v sezoni. Imel naj bi nalogo, izvajati skladbe splošne, zlasti sodobne glasbene literature, ki so namenjene le kvalificiranim komornim zborom. Društveni odbor prosi za blagohotne pismene prijave do 1. avgusta t. l.

PEVSKO DRUŠTVO «MOSTE».

(1901—1951.)

Veseli smo Slovenci, kadar čujemo, da praznuje eno ali drugo pevsko društvo pet- ali deset-, bodisi celo petnajstletnico svojega obstoja, ker je to vedno pomemben dogodek in znak zmage pevске solidarnosti, discipline in idealizma, katerih vseh osnovnih lastnosti, ki so pogoj za obstoj in napredek vsakega društva, baš v sedanjih časih toli nedostaja. Spričo teh resnic nas mora še posebej veseliti proslava vsake tridesetletnice in tako tudi proslava, ki jo bo v kratkem času obhajala naša periferija — delavske Moste.

Pavel Pavčič,
predsednik društva.

V tistih najbolj reakcionarnih časih avstrijskega absolutizma, ko je vsaka označba s «slovenski» bila največja smelost in je vsak poedinec zagovornik ali izpovednik svojega lastnega nacionalnega prepričanja bil predan preganjanju, zapostavljanju, blatenju in nepopisnim šikanam, v tistih časih se ni strašilo v delavskih Mostah nekaj narodno za-

Vinko Rupnik,
pevovodja, obenem namestnik pevovodje H. P. Ž.

vednih mladeničev in mož krika meščanske nemškutarije. In ti narodnjaki: Mlakar, Erbežnik star., Makovčev Karel, Celarjev Andrej in Jože Kelbl so ustanovili leta 1901. prvo pevsko društvo v Mostah ter mu dali izrazit nacionalen podarek «Slovensko pevsko društvo». Smelost in idealizem sta rodila tako občudovanje in veselje, da se je krog prijateljev petja vedno bolj večal. Sam baron Codelli — graščak na Kodeljevem — je bil tako vesel te iniciative in idealizma mladih ljudi, da je kupil društvu harmonij in postal velikodušen mecen; za pevovodjo so pa pridobili takratnega preparandista (sedanjega administratorja Narodnega gledališča) Karla Mahkotto. Društveno delo je imelo v tistih časih bolj družabno pevski značaj; prirejali so izlete in pevске veselice, da je z veselo pesmijo društvo vžigalo nacionalno zavest in ljubezen do lepe slovenske pesmi. Še bolj živahno pa je bilo v pevskih lokalih pri «Marenčetu» na Selu in kesneje «Pod lipo» vse dotlej, dokler ni svetovna vojna prekrizala načrte za bodočnost in poklicala pevce na branik «namišljene domovine» Avstrije. Pa niti v vojni ni ginila nacionalna zavest članov baš tega društva. O tem govore zanimivi doživljaji posameznikov.

Takoj po vojni sta tovariša Zupan in Kelbl obnovila društveno delo in pridobila novih moči. Prvi je celo rešil harmonij, ki ga je med vojno nezaveden član društva prodal na lastno pest, s tem, da ga je odkupil za 62 goldinarjev in ga tako podaril društvu nazaj. Zdaj je obnovljeno društvo zavrglo svoj prejšnji program in si je določilo novega z resnejšimi smernicami. Predsedniško mesto je prevzel tov. Zupan (1919—1924), mesto pevovodje pa tovariš Baloh (1919 do 1926). Pod Balohovim vodstvom je društvo priredilo leta 1923. pevski koncert v Sokolovi dvorani, vprizorilo je tudi spevoigro «Kovačev študent» in leta 1926. organiziralo velik pevski izlet v Ribnico. Nato so se vrstili kot predsedniki društva: Cunder (1924 do 1927), Zupan ponovno (1927 do 1929), od tega časa dalje pa Pavel Pavčič. Kot pevovodja je za Balohom fungiral Rajko Pirnat (1926 do 1929), ki je priredil z društvenim pevskim zborom več pevskih nastopov (v Mostah, Ljubljani, Devici Mariji v Polju in drugod); od leta 1929. dalje pa vodi zbor učitelj

Vinko Rupnik. Predsednik Pavčič in pevovodja Rupnik sta usmerila pouk petja novodobnim zahtevam ustrežajoče in se je pod njunim vodstvom zbor povzpел na tako višino, da ga ni več smatrati takrat običajnim čitalniškim zborom, dasi so člani zbora izključno sami obrtniki in delavci, in kaže zbor povsem značaj delavskega pevskega zbora. Pod Rupnikom je zbor priredil že več lepo uspešnih javnih pevskih nastopov in pokazal precejšen napredek. V ponos mlajšim močem pa je, da so zastopani v zboru kot aktivni člani še prvi pevci društva, med temi: Kelbel in Erbežnik (ustanovitelj), Hudež, Urbanc, Cunder in Bricelj ter zaslužni večkratni predsednik Franc Zupan, ki je bil leta 1926. ob priliki 25letnice društva in razvitja društvene prapora, ki mu je kumovala soproga trgovca Rahmeta, Betka, imenovan za častnega predsednika. Hubadova pevska župa je dokazala, da upošteva delo letošnjega jubilaranta in je odlikovala pet zaslužnih in dolgoletnih pevcev s častno diplomom. Od leta 1924. dalje vodi pevsko društvo pod gostoljubno streho gostilničarja in pevskega starine tov. Erbežnika starejšega in se z vso vneto pripravlja, da proslavi svoj trideseti pevski jubilej kar najbolj svečano, da obnovi in potrdi ponovno že toli preizkušeno in izkazano pevsko, narodno in državljansko zavest. Bila jim sreča mila!

«Zbori» se vesele vsake proslave katerokoli organizacije, ker vsaka jasno veča kulturni nivo in napredek slovenskega dela našega troimensko ujedinjenega naroda, še posebej se pa veseli, če se proslavlja tridesetletni pevski jubilej v polindustrijskem kraju, kjer ima petje veliko in važno vzgojno nalogo. Zato kraj živi, raste in se bohotno razvija pevski zbor «Moste» na tej poti v jasnem prividu veličastne proslave bodoče petdesetletnice!

V. P.

Novosti

Zorko Prelovec: O, da je roža moje srce! Moški zbor (kvartet) z baritonskim solom. Založba pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Cena prvi kupljeni partituri 5 Din, nadaljnjim po 1 Din 50 p.

Zorko Prelovec: Le enkrat še...! Moški zbor. Založba pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Cena prvi kupljeni partituri 5 Din, nadaljnji po 1 Din 50 p. — Obe pesmici sta lahki, melodiozni in pevní, pač taki, kakršnih si naši pevci želijo.

Šopek 10 cerkvenih pesmi za mešani zbor. Založila S. M. Alakok Ek el iz kongregacije sester križaric. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 20 Din. Prav preproste, blagglasne pesmi, namenjene šibkim cerkvenim zborom.

20 obhajilnih ni blagoslovnih pesmi za moški zbor. Založil Vinko Vodopivec. Gorica 1930. Samozaložba. Zbirka plodovitega skladatelja bo moškím zborom dobrodošla. Priporočamo jo!

Lauda Zion. Pesmi v čast sv. Duhu, sreč Jezusovemu in sv. Rešnjemu Telesu. Za moški zbor. Uredil Vinko Vodopivec. Samozaložba. Gorica 1931. Cena partituri 4 lire. Vodopivčeva in njegovih sotrudnikov agilnost je hvalevredna. Laharna, Komel, Bratuž in sam Vodopivec podarjajo našim zaslužnim cerkvenim korom dosti lepe hrane, da lahko častijo svojega Boga v materinem jeziku. Bog jim to delo obilno poplačaj!

12. V Zakramentu vse sladkosti. III. izdaja (s slovenskim besedilom). Za mešani zbor z orglami. Stanko Premrl. Ljubljana 1931. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena 20 Din. Odveč bi bilo priporočati zbirko, ki je v prvi izdaji popolnoma pošla.

Gospodov dan. Mašne, obhajilne in blagoslovne pesmi za mešani zbor. Uredil Vinko Vodopivec. Izdala in založila Goriška Mohorjeva družba. — Izdaje nismo prejeli v oceno.

Trije spevi za javno službo božjo. Odgovori. Založil doktor Fr. Kimovec. Založila Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani. Cena partituri 15 Din, glasovom po 3 Din.

Cantate Domino. Cerkevni moški zbori. Postne in velikonočne pesmi. Uredil Vinko Vodopivec. Samozaložba. Gorica. Prodajajo se v katoliški knjigarni v Gorici. Cena partituri 4 lire. — Znani skladatelji Vodopivec, Bratuž in

Komel so s to zbirko podarili cerkvenim moškím zborom 12 pevnih, hvaležnih in ne težkih skladb. Priporočamo!

Simfonija «Duma». Naš sotrudnik, absolvent ljubljanskega konservatorija in obiskovalec dirigentske šole na novem dunajskem konservatoriju Blaž Arnič je dokončal veliko simfonijo za zборе, soli in orkester, zasnovano po besedilu Župančičeve mogočne pesnitve «Duma». Dne 9. februarja je prof. R. Nilius prvič izvajal del Arničeve simfonije in jo uvrstil v svoj koncertni repertoar. Skladatelj je dal v pogled svoj umotvor ravnatelju naše opere Poliču in verjetno je, da jo bo naštudiral z matičnim zborom. Vsekakor pa bo zahtevala skladba obilo truda in študija.

Razno

Ljubljanska Radio postaja posveča posebno pozornost zborovskim koncertom. Več ali manj skoro vsi ljubljanski zbori so že v studiju nastopali. Oddaja pa tudi večje koncerte pevskih okrožij Pevske zveze.

Prvi ljubljanski glasbeni festival. V dneh 6., 7. in 8. septembra t. l. se bo vršil v Ljubljani prvi ljubljanski glasbeni festival. Končni program še ni določen, vendar so že določene glavne točke. Pevska Zveza bo priredila velike pevske koncerte, na katerih bo nastopilo 1500 pevcev. Povabljeni bodo najbrže tudi drugi jugoslovanski pevski zbori. Baje se bo vršil v tem času tudi velik orkestralni koncert. Narodno gledališče bo vpriporilo dve predstavi na prostem, in sicer «Slehnika» pred Nunsko cerkvijo ter «Gorenjskega slavčka» v tivolskem parku.

Narodna šola Davorina Jenka. Gospod minister za prosveto je odobril z odlokom O. N. br. 33.704 z dne 5. maja t. l., da nosi osnovna šola v Cerkljah pri Kranju, Dravska banovina, naziv: «Davorin Jenko». Novi naslov se je uvedel slovesno na Vidov dan ob šolski proslavi 140letnice in odkritju spominske plošče Davorinu Jenku in Ignacu Borštniku po Glasbeni Matici, oziroma Udruženju gledaliških igralcev. Ob tej priliki je izdala šola tudi obširno spomenico z življenjepisi cerkljanskih veljakov.

Kritika praškega lista o naši «Grafiki». Naša «Grafika» je priredila na svojem poučnem potovanju po Českoslovaškem in Avstriji dne 20. junija v Pragi koncert. O njenem nastopu poroča v «Prager Presse» z dne 23. junija J. B. takole: «Grafika — slovenski moški zbor iz Ljubljane — je pel v soboto v veliki dvorani praške mestne centralne knjižnice. Zbor je rekrutiran po večini iz samih tipografov, elite delavstva, ki si predpostavljajo velike kulturne cilje. (Znano je, da ima tudi Praga podoben zbor, 'Typografia', ki ga vodi samozavestno Aim.) Grafika je po številu šibkejša kot je pri nas običaj, šteje le 25 članov, vendar so glasovi izdatni, basi izredno jedrati. Dirigent zboru je A. Gröbming, profesor glasbe na državnem učiteljskem v Ljubljani. Njegove geste so neprisiljene, po mojem naziranju preveč primitivne. Je pa odličn glasbenik, ki svoj zbor, katerega je sam ustanovil in ga od tega časa sem samozavestno vodi, popolnoma razume. Člani Grafike pojo še z not, kar že zdavnaj ni več običaj naših zborov. Zbor ima tudi soliste dobrih kvalitiet: gospoda Petrovčiča in Juga, ki so peli spremljani na klavirju od A. Ravnika. Literatura je izbrana zahtevam delavskega zbora ustrežajoče. Med drugim so peli tudi A. Foersterjev zbor 'Nestvor'. Grafika zdaleka ne dosega zbora naših tipografov, ki brezdvomno stoji na višji stopnji, vendar pa je njen nivo prav dober. Češki kolegi so sprejeli Grafiko prav prisrčno.» Mi Grafiki na njenem lepem uspehu iskreno čestitamo!

Avtorska centrala S. Bakarčić v Zagrebu zastopa od februarja dalje ves svetovni glasbeni repertoar na področju savske, dravske, primorske, drinske in vrbaske banovine. Zastopstvo za ostale banovine ima agencija «Autor» s sedežem v Beogradu.

Glasbeni list «Muzičar», glasilo «Saveza muzičara u Kraljevini Jugoslaviji», se je s tehtnim člankom spomnil 50letnice smrti Musorgskega, piše o življenju Frana Liszta, Evgena d'Alberta in poroča o Mozartovih svečanostih v Baslu, dalje o zbirki ljudskih glasbenih instrumentov v glasbenem odseku etnografskega muzeja v Zagrebu ter o 85letnici prve hrvatske opere V. Lisinskega «Ljubav i zloba».

Slovo od beograjske opere. Marija Žaludova in Zdenko Knittl, oba člana beograjske opere, zapuščata beograjski teater, pri katerem sta sodelovala več let. 25. junija sta priredila poslovilni koncert, ki je bil kljub poznemu in neprimernemu času zelo lepo obiskan.

Sokol Moste je dne 19. aprila 1951. v svojem sokolskem domu priredil Vladimira Pfeiferja ljudsko igro s petjem v treh dejanjih, ki je doživela lep uspeh. Pevsko društvo «Moste» je pod vodstvom pevovodje Vinka Rupnika zapelo pred predstavo Volarič-Svetkov «Oj rožmarin» in Z. Prelovčevu «Oj Doberdob».

Odkritje Fleišmanovega spomenika v Beričevem se je dne 7. junija t. l. izvršilo na svečan način v navzočnosti zastopnikov oblasti, Hubadove pevske župe JPS, številnih pevskih zborov, pevcev in pevki ter mnogoštevilnega občinstva. Slavnostni govor je imel pesnik Ivo Peruzzi, pri sprejemu je pela domača šolska mladina pod vodstvom učitelja Einspielerja, združeni domači zbori pod organizacijo Zabužnikom, zbori Glasbene Matice, Ljubljanskega Zvona, Sloge in društva Krakovo-Trnovo pa so pri odkritju spomenika zapeli Flajšman-Kozinov «Himnus na Vodnika», «V gorenjsko oziram se skalnato stran» in «Luna sije». Lepo slavnost je, žal, motilo slabo vreme.

Rijavčev uspeh v Buenos Airesu. Naš odlični tenorist Rijavec, ki je pred dvema mesecema odpotoval v Buenos Aires, je imel pred kratkim prvi nastop v opernem gledališču «Colon». Pel je v Wagnerjevih «Meistersingerjih» pred 4000 poslušalci. Vsi listi so polni laskavih ocen in ga imenujejo «pevca po božji volji». Veselimo se uspehov, ki jih žanjejo naši umetniki v tujini in poveljujejo s svojim umetniškim trudom in ustvarjanjem slovensko ime.

Pevsko društvo «Loški glas» se je ustanovilo na Lokah pri Zagorju leta 1919. Sedaj šteje štiri ustanovne, 24 aktivnih in 20 podpornih članov. Društveni pevovodja je znani kapelnik zagorske rudniške godbe, Srečko Godina.

25letnica kulturnega dela Dragutina Hafnerja v Osijeku. Zaslužni glasbenik je bil od leta 1919. do 1928. pevovodja pevskega društva «Slobode», pozneje pevskega društva «Jednakosti», nato glavni sodelavec pri «Cecilijinem društvu» in pri «Frankopanu». K jubileju dela mu tudi «Zbori» iskreno čestitajo!

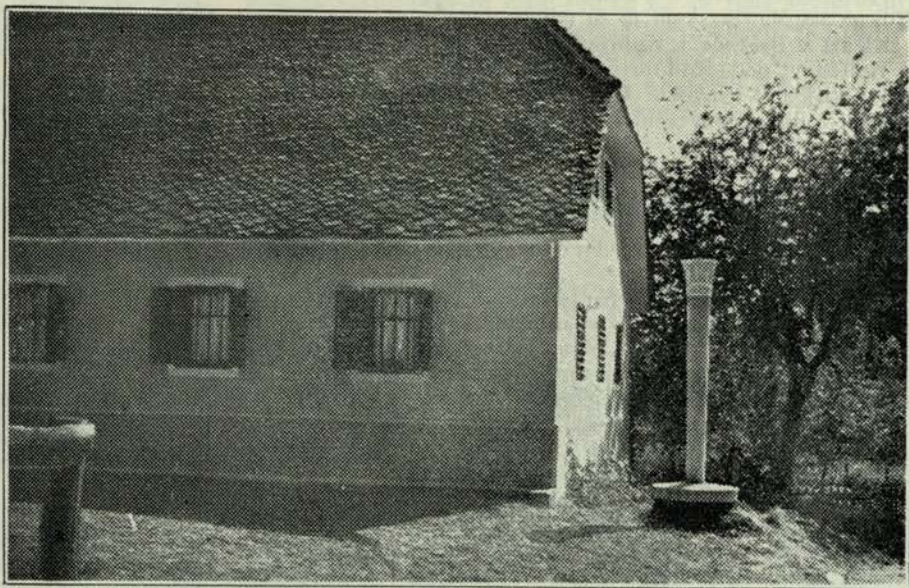
Pevsko društvo «Dubrava» v Dubrovniku je proslavilo svoj stoti koncert dne 12. aprila 1951. s koncertom mešanih zborov a capella. Izvajalo je pod vodstvom Josipa Vlaha Vrutičkega skladbe skladateljev Gotovca, Joksimoviča, Lhotke, Milojeviča, Ocvirka in Mokranjca.

Tenorist Louis Bolle, po rodu Slovenec, je priredil v Slovenskem Narodnem domu v Clevelandu v Ameriki 8. marca samostojen koncert. Pel je skladbe A. Foersterja, dr. Kozine, Prelovca in I. Zormana ter slovenske narodne pesmi. Na klavirju ga je spremljal ameriški rojak pesnik in skladatelj Ivan Zorman.

Dne 2. maja t. l. je praznovalo pevsko društvo «Hlahol» v Pragi 70letnico svojega obstoja s koncertom novih glasbenih del. Dirigirala sta jih pevovodja Jaromir Herle in Predrag Milošević. K jubileju naše iskrene čestitke!

Vestnik pévecký a hudební št. 8. letnika 1951. piše o «Zborih»: «Posebno opozarjamo naše pevske zборе na t. zvezek letošnjega letnika «Zborov», ki obsega lahke priredbe E. Adamiča narodnih za moški zbor (glavno štajerske, ki kažejo stik z jodlerji), dalje apartne skladbe S. Osterca za mešani zbor (belokranjske), ki bodo zaradi svoje oblike modernih harmonij in humornosti besedila zaslužile našo pozornost. Prav tako je krasna Mirkova priredba narodne «Sunce jarko» za mezzosopranski solo z ostinatno spremljavo mešanega zbora.»

Kasarnacija Toscaninija. Svetovnoznani kapelnik milanske opere je imel v maju v Bologni dirigirati koncertu. Ker pa pred koncertom ni hotel igrati fašistične himne, kar bi po njegovem nazoru ne bilo v skladnosti z umetniškimi nivojem koncerta, so ga razjarjeni fašisti dejansko napadli, izposlovali njegovo kasarnacijo in oblastveni odvzem inozemskih potnih listov. Ta primer je povzročil precej nejevolje in komentarjev ne le v inozemskih glasbenih krogih, marveč tudi v vrstah odličnih italijanskih glasbenikov. Pod pritiskom javnega mnenja pa so bili po nalogu Musso-

Flejšmanova rojstna hiša s spomenikom na desni.

linija začetkom junija vrnjeni inozemski potni listi in preklican odlok o kasarnaciji. Toscanini odide v kratkem v Bayreuth, kjer se bo takoj lotil skušenja za «Parsivala».

Iznajdljivost gledališke uprave. Uprava gledališča v Potsdamu je namestila v foyerju poseben buffet, kjer razdeljuje obiskovalcem gledaliških predstav, če so ti mnenja, da jih bo med predstavo mučil kašel, brezplačno bombone zoper kašel. V programih je stavila uprava pripombo, naj se obiskovalci gledališča tega buffeta zelo pridno poslužujejo.

Beda v svobodnih poklicih. Tako je naslov obsežnim izjavam, ki so jih podali v dunajskem listu «Wiener Journal» od 16. januarja t. l. najodličnejši zastopniki posameznih skupin svobodnih poklicev. Med vsemi izjavami je najpomembnejša ona profesorja Hans Ranzonija, predsednika stalne delegacije umetniških udruženj Avstrije, v kateri govori o pomanjkanju smisla Dunajčanov za privaten razmah umetnosti. Oslanja se pri tem zlasti na mizerni položaj glasbenikov, profesorjev in učiteljev glasbe v zvezi z nazadovanjem smisla dunajske publike za lepoto in hotenje učenja glasbe. Iz članka je razvidno, da tudi Dunaj ponehjuje postajati ono visoko središče glasbene umetnosti in da gineva njega sloves od dne do dne.

Mascagni v Atenah. Slavni italijanski skladatelj Pietro Mascagni bo prisostvoval v Atenah opernim igranjem, ki se bodo vršile na stadionu. Po dosedanjih dispozicijah bo osebno dirigiral Verdijevo «Aido», Boitijevega «Mefistofela» in Rossinijevo «Moses».

Novo opere. Julius Bittner je dokončal novo opero «Maestro»; Geoffrey Dunn in Herbert Murill sta napisala jazz-opero «Človek u Kavezu»; Karlheinz Gutheim je dovršil opero «Sreča Mr. Mc. Phersona»; Gaetana Marzialisa pa opero «Saturnalije».

V zaslužni častni pokoj. Willi Burmester, svetovnoznani vijolinski virtuozi, ki je dopolnil dvainštirideseto leto, se je umaknil s koncertnega odra in se naselil v Meranu (Tirolska), kjer bo užival zaslužni častni pokoj.

Opera v dveh jezikih. Slavna opera «Metropolitan» v New Yorku bo nudila v najkrajšem času svoji publiko izredno noviteto. Vršila se bo premiera Deems Tailejeve opere «Peter Jobetson», katere del se odigrava v Angliji, drugi

del pa v Franciji. Besedilo scen, ki se odigravajo v Angliji, je angleško, onih v Franciji pa francosko. Tako bodo torej pevci peli v dveh jezikih.

Izvedba opere brez orkestra. Budimpeštanska operna publika je v decembru minulega leta doživela ob priliki izvajanja «Cavallerie Rusticane» pravo iznenadenje. Opera je bila namreč izvajana s spremljevanjem klavirja, ker so vsi člani orkestra stopili v stavko, ker mestni načelnik ni pristal na izboljšanje njihovih prejemkov. To je menda edini primer v glasbeni zgodovini, da je bila opera uprizorjena brez orkestra z golim spremljevanjem klavirja. — No, pa na Madžarskem je to edino mogoče.

Kienzl v Bratislavi. Zadnja opera, ki je bila uprizorjena v Bratislavi pod direktorijem † O. Nedbala, je bila uprizoritev Viljem Kienzlove «Kuhreigen». Sivolasi nemški skladatelj je bil pri operi, ki jo je vodil Nedbalov nečak Karel Nedbal, osebno navzoč in je bil predmet živahnih ovacij.

Kalman v Gradcu. Emerik Kalman, skladatelj operet «Kneinja čardaša» in «Grofica Marica», je prispel 17. januarja t. l. v Gradec, kjer je prisostvoval pri uprizoritvi svojega novega umotvora «Vijolica z Montmartra» in dosegel velikanski uspeh.

Enciklopedija laute i gitare. Radi dopune i proveravanja več objavljenog materijala u «Ručnoj knjizi za lautu i gitaru» od Cuta (Zuth, Handbuch der Laute und Gitarre, Wien 1928) pozivaju se svi interesovani krugovi ka aktivnoj saradnji: Stručni kompozitori, umetnici, pisci, koji dobiju formulare sa pitanjima, nadalje fabrikanti lauta i gitara šalju kratke ali iscrpne podatke o svom životu i delima. Izdavači dostavljaju automatski oglase ili kakve druge pis-mene dokaze o novim izdanjima štampe, antikvarnice pak svoje kataloge. Kopija starih tiskopisa treba da su tačne i sa naslovom. Isto se tiče cedulja sa naznačenjem fabrika-nata kod instrumenata sličnih lauti. Svaka uputa na dotične knjige, časopise, novine uzima se u obzir i podvrgava se ispitivanju. — Odasiljači mole se, da šalju svoje podatke muzičkom odelenju Srednje-Evropskog Instituta u Dresdenu (Mittleuropa-Institut, Dresden).

Ženska kot dirigent. V maju je v Hamburgu prvič dirigi-rala filharmoničnemu orkestru ženska, in to Antonia Bric o iz Berkleya v Kaliforniji, ki je lansko leto dirigirala filhar-moniji v Berlinu.

Orjaške orgle — spomenik padlim. 5. maja se je vršila na utrdbi Geroldseck v mestu Kuffsteinu na Tirolskem slo-vesna posvetitev orjaških orgel, ki naj bodo mogočen do-neči spomenik vsem v svetovni vojni padlim in glasen klika vsem ujetnikom nemške narodnosti. Te orgle imajo 25 registrov, dva manuala in pedala, so na električen pogon z električno igralno mizo in imajo 1735 piščali. Igralna miza teh orgel je nameščena 100 metrov pod zemljo v tako zva-nem meščanskem stolpu, dočim je ogromna orgelska omara na prostem z močnim resonančnim ozadjem, ki ga tvori mogočno zidovje utrdbe. Kadar se ob večeru oglase orgle, napravi to tako silen vtis, da ga ni mogoče pozabiti. So to edine tovrstne orgle na svetu, ki zdaleka prekašajo one v Singapurju in ki so do pred kratkim veljale za najveličast-nejši instrument tega sveta.

Vstopnine proste predstave. Da omogoči umetniški užitek tudi brezposelnim in tistim revnim slojem, ki ne zmorejo običajne vstopnine, se je mestno gledališče v Mainzu od-ločilo, prirejati tudi brezplačno gledališke predstave. Za tovrstne prireditve se je vse gledališko osebje odpovedalo honorarjem.

Politični orkester. Iz Pariza poročajo, da so gospodje francoski senatorji ustanovili lasten orkester, ki bo v krat-kem javno nastopil. Kot dirigent nastopa Louis Barthou in med igralci so zastopani zelo ugledni politiki. Klarinet igra sam Josef Caillaux.

Velik uspeh Weinbergerja. Prof. dr. Altmann je priobčil v 3. zvezku «Die deutsche Bühne» operno statistiko, iz ka-tere je razvidno, da je Jaromir Weinbergerjeva opera «Švanda dudak» na nemških odrih v času od leta 1929. do 1950. doživela 490. vprizoritev.

Jedna delegacija rumunskih pedagoga i parlamentaraca, koja boravi na študijama u Nemačkoj, posetila je pod vod-stvom Srednje-Evropskog Instituta u Dresdenu tehničku visoku školu u Berlinu, gde je pregledala Institut za gra-

djenje erkava, orgulje, zvona, religijoznu muziku i gradje-vinsku akustiku. Ovom je prilikom predsednik, prof. Johan-nes Biehle, održao predavanje, u kom je izneo celokupne zadatke Instituta, pa je u velikom broju proba na dohvat prikazao njegova uspevanja u pedagogiji i raznim instraži-vanjima. Po izvršenom predavanju društvo je pregledalo bogate zbirke Instituta.

ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA.

V 55. letu starosti je, zadet od srčne kapi, preminil v Mitro-vici regens chori mitrovačke župne cerkve in pevovodja pevskih društev «Nade» in «Tomislava», Slovenec Peter Strniša.

V Beogradu so meseca maja pokopali jugoslovanskega skladatelja Josipa Marinkovića, ki je umrl v visoki starosti 80 let. Pokojnik se je proslavil z več deli, zlasti s pesmijo «Hej trubaču».

V graščini Strovšnek blizu Gomilskega je preminil upo-kojeni šolski upravitelj Ivan Zotter, požrtvovalen in vztrajen narodni delavec in šolnik. Pokojnik je bil rojen 10. marca 1862. leta v št. Pavlu v Savinjski dolini in je služboval dolga leta v Zabukovju pri Selnici, Braslovčah, št. Pavlu in na Gomilskem. Na vseh službenih mestih je sestavljal in vodil pevske zборе, organiziral gledališke in pevske prireditve.

† Rovana.

† Wohinz.

Tudi v naše pevske vrste je neusmiljeno zamahnila s svojo koso bela žena. Ugrabila nam je zvestega pevca, baritonista Dorčeta Rovana, ki je, dokler je mogel vztrajal v zboru «Ljubljanskega Zvona». Za njim je prostovoljno šel na drugi svet najmarljivejši član «Ljubljanskega Zvona», odbornik, zastavonoša in vzor discipliniranega pevca brat Ludovik Wohinz. Od obeh bratov smo se težko poslovili. S pesmijo, ki jima je bila tako ljuba in draga, smo se poslavljali od njih, dasi so nam zastajali glasovi v grlu. — Bodi obema pionirjema za procvit našega zborovskega petja ohranjen v naših pevskih srcih hvaležen spomin!

† Jelica Vuk-Sadarjeva, bivša učiteljica, izvrstna dolgoletna pevska epvskega zbora Glasbene Matice, je po daljšem bolehanju zatisnila oči v ljubljanski bolnici. Blago pevko, pevsko pedagoginjo in solistko smo s težkim srcem spremili na njeni zadnji poti k Sv. Križu. Matični pevci so ji v slovo zapeli pretresljive žalostinke. — Bodi ji zemljica lahka!

Iz uredništva in upravnštva

Za tretji zvezek letošnjih «Zborov» se je v književnem delu nakopičilo toliko materijala, da smo morali obseg razširiti. Odtod zopet neljuba zamuda, ki naj nam jo naročniki blagohotno oprostite. Prosimo pa vse za čimprejšnjo poravnavo naročnine! List nas stane mnogo denarja, naj se zato tudi naročniki zavedajo svojih plačilnih obveznosti do njega. — Pridobite «Zborom» novih naročnikov, podpirajte pa tudi «Cerkveni Glasbenik» in «Pevca»!

Urednikov zaključek 1. julija 1951.

TURNEJA PEVSKEGA ZBORA GLASBENE MATICE V MARIBORU PO SRBIJI

Od 11. do 21. aprila 1951.

Naše pevske družine živijo v dobi turnej. Ne vem, če izvirajo turneje iz notranje potrebe ali iz kakšne manije, dejstvo je, da se pevska društva navidezno ne zadovoljujejo z delom v domačem kraju in da jih neznana sila vleče daleč ven med druge ljudi. Gotovo je vsekakor, da obstojajo neke potrebe po

nim le dve: ono iz leta 1925., ko je pod vodstvom Frana Topiča, ki živi sedaj v Sarajevu, pohitel v Beograd, kjer je bil njegov koncert počaščen od navzočnosti Nj. Vel. kralja in kraljice (zbor je na povratku koncertiral še v Novem Sadu in Osijeku) ter ono iz leta 1928., ko je pod vodstvom Josipa

Pevski zbor Glasbene Matice v Mariboru 1951.

ožjih stikih z drugimi kraji in ljudmi, a prav tako je gotovo, da si pevec, ki leta in leta nesebično, z vdano ljubeznijo za lepo petje, žrtvuje pevski muzi marsikatero ure potrebnega počitka, želi poleg stikov z neznanimi ljudmi, tudi zasluženega razvedrila, kajti še vedno je mnogo in premnogo publike, ki ne zna ceniti truda in dela naših pevskih zborov, še vedno je, in celo pri poklicanih činiteljih, mnogo nerazumevanja za pesem, ki je bila, je in bo prepotrebna duševna hrana za vse, najintimnejša in najuspešnejša vez med neznanici, najzgovornejše sredstvo za zblíževanje duhov. Morda noben duševni izraz človeštva ne ume tako lepo spajati dulce cum utile, prijetnost s koristjo, kakor pesem.

Tudi pevski zbor Glasbene Matice v Mariboru ima za seboj marsikatero častno turnejo. Naj ome-

HLADKA - Bohinjkega ponesel našo pesem v tujino, v Švico — Basel, Luzern in Zürich — ter se na povratku ustavil v Innsbrucku. Letos pa je absolviral tretjo večjo turnejo, in sicer po Srbiji, kot prva slovenska pevska korporacija, ki si je upala — čudno zveni ta beseda, a je vendar resnična — v kraje južno od Beograda.

Kdo je sprožil to misel, je brez pomena, res je, da je bila ideja sprejeta z navdušenjem in da se je pevski zbor za to novo pevsko turnejo vestno pripravil, tako v pevskem oziru kakor tudi s prispevki za okrepitev denarnega fonda. Po prvotnem projektu smo mislili obiskati naslednje kraje: Beograd, Skoplje, Kumanovo, Leskovac, Niš, Kruševac, Kragujevac in Šabac. Ker pa je medtem Beograd doživel že par slovenskih gostovanj — pevski zbor

UJU in mladinski zbor naše Matice — smo izločili to mesto; takisto je iz tehničnih vzrokov izpadel Kragujevac iz kombinacije.

Odbor pevskega zbora je sam vestno in požrtvovalno vodil vse prve priprave za turnejo in neprecenljivo je delo, ki sta ga v tem oziru izvršila predsednik zbora g. Janko Arnuš in tajnica gdč. Marija Rozmanova. Pevski zbor pa je medtem pod Mirkovi vodstvom neumorno vadil in pilil, da bi mogel predvajati bratom Srbom slovensko petje v čim lepši luči. Tako je prišlo do turneje, s katero smo jim želeli podati v kratki dobi dveh uric, stisnjeno sicer, a nazorno sliko našega petja, približno stanje naše umetne in narodne pesmi, pri čemer smo morali seveda iz razumljivih razlogov izločiti najmodernejše njene pojave. Za sodelovanje na turneji je bil povabljen tudi naš koncertni tenorist g. Avgust Živko in tako se je za turnejo sestavil naslednji spored:

I. Mešani zbor:

- 1.) J. Gotovac: Barbari mi smo!
- 2.) A. Lajovic: a) Bolest kovač;
b) Ples kralja Matjaža.
- 3.) E. Adamič: Svatovske pesmi; bas solo, član zbora g. Jože Vlah.
- 4.) V. Mirk: Zeleni Jurij; tenor solo, g. Avgust Živko.

II. Ženski zbor:

- 5.) A. Lajovic: Pesem Primorke.
- 6.) E. Adamič: Dve pesmi iz bosanskega perivoja:
a) Poj, petelin, zoro mi naznani!
b) Zgodaj vstala mlada je devojka.

Klavir, štiriročno, gdč. Vera Pertotova in g. Dragotin Cvetko; sopran solo, gdč. Ina Vodenikova; vsi člani zbora.

III. Tenorist Avgust Živko:

- 7.) J. Pavčič: Padale so cvetne sanje.
- 8.) Dr. G. Krek: Zaprta so njena okenca.
- 9.) V. Mirk: Moja ljubav.
- 10.) P. Konjović: Pod pendžeri.
Pri klavirju zborovodja.

IV. Moški zbor:

- 11.) F. Marolt: Ljubi konja jaše. Prekmurska narodna.
- 12.) M. Tajčević: Pjesme od kola.

V. Mešani zbor:

- 13.) O. Dev: a) Njega ni! Primorska narodna.
b) Strašno grmi in se bliska. Koroška narodna.
- 14.) V. Šonc: Kar si, boš zdaj ostala. Narodna; bariton solo, član zbora g. Anton Faganelli.
- 15.) St. Mokranjac: VIII. rukovet srpskih narodnih pesama (pesme sa Kosova).
- 16.) Z. Prelovec: Ena ptička priletela. Narodna.
- 17.) J. Pavčič: Narodna napitnica.
- 18.) M. Hubad: Potrkan ples. Gorenjska narodna.

Ta spored se je v celoti izvajal le v Skoplju. Pianist Drago Cvetko je moral tik pred našim odhodom iz Maribora radi indispozicije odpovedati svoje sodelovanje in tako so točke ženskega zbora, žal, odpadle. Samo v Skoplju, kjer smo se ustavili za poldrugi dan, nam je priskočil požrtvovalno na pomoč profesor Josip Brnobić in prevzel klavirski part. V nadomestilo smo skoraj na vseh ostalih koncertih kot uvodno točko peli Antifone iz Demestvennuje liturgije Grečaninova.

Iz sporeda je razvidno, da je Mirk skušal v programu predstaviti Srbom le dobre skladbe glavnih reprezentantov naše pevske glasbe (sebe je spravil na program le na pritisk). Naravno je, da je pri tem

moral marsikaterega izpustiti, kajti sicer bi se mu bil program razrastle v neskončnost. Prav tako je umevno, da je bilo treba uvrstiti tudi srbske narodne pesmi, katere Slovenci že itak od nekdanji radi posejemo. Kot motto vsemu pa smo postavili na čelo sporeda mogočno Gotovčevo «Barbari mi smo!», ki naj bo resen memento onim, ki nas blatijo in omalovažujejo.

Tako se je bližal dan odhoda. 60 pevcev in pevk, t. j. dve tretjini celotnega zbora — ena tretjina se iz raznih vzrokov ni mogla udeležiti turneje —, je bilo temeljito pripravljenih za turnejo in dne 11. aprila zgodaj zjutraj se je zbralo na kolodvoru 65 oseb. Turneji so se pridružili kot gostje: Petar I. Miović, trgovec v Mariboru, ki se je zavzel za to, da je ban Vardarske banovine, gospod Žika Lazić, prevzel pokroviteljstvo nad turnejo, Zora dr. Ravnikova, kumica naše zastave, in dr. Josip Tomišek, predsednik Glasbene Matice. Povabljena sta bila tudi dva druga odlična gosta: komponist Oskar Dev, ustanovitelj mariborske Glasbene Matice in prvi zborovodja, in mariborski glasbenik J. Trafenik, ki pa sta v zadnjem hipu iz zdravstvenih ozirov soudeležbo morala odpovedati. In ob splošnem navdušenju, v veseli razigranosti smo zapustili Maribor ob 5:30. Generalna direkcija državnih železnic nam je dovolila četrtinsko vožnjo, ljubljanska direkcija nam je pa dala na razpolago dva posebno udobna voza, za kar se obema na tem mestu še prav iskreno zahvaljujemo. Tik pred odhodom smo odposlali brzojavno zahvalo tudi direktorju g. Boriku.

SKOPLJE.

(Na prvi in drugi praznik pravoslavnega Uskrsa.)

Po skoro 30urni, le za par uric v Zagrebu in Beogradu prekinjeni vožnji, smo čili in zdravi, ob 11:9, prispeli v carsko Skoplje, rojstno mesto bizantinskega cesarja Justinijana in prestolnico Dušana Silnega. Že nekaj postaj pred Skopljem sta vstopila v naše vozove dva odposlanca skopskega pripravljalnega odbora, gg. prof. Grafenauer in inspektor Poštanske hranilnice Simonović, ki sta prinesla s seboj načrt za razmestitev gostov.

Na kolodvoru nas je kljub praznikom pričakovala lepa množica domačinov, med njimi korporativno pevski društvi «Vardar» in «Jevrejsko pevsko društvo», po zastopnikih pa pevsko društvo «Mokranjac», ki je v istem času pričel s svojo turnejo na severu države v Ljubljani, in razna druga kulturna društva. Po pozdravnih govorih g. Ristića, kmeta, t. j. člana mestne uprave, in našega predsednika Janka Arnuš in predsednika Glasbene Matice, smo se razvrstili po svojih domovih in se okrepčali. Prosti čas smo izrabili za primeren počitek in za ogled nešteti znamenitosti in zanimivosti, zlasti turške četrti in cerkvâ Sv. Spasa in Sv. Bogorodice, ki se odlikujeta po svojih starodavnih umetninah. Pri tem so nam šli na roko posebnost prof. Grafenauer in predsednik Jevrejskega pevskega društva. Živahno vrvenje ljudi, različne in pestre narodne noše, ciganske godbe, plesanje kola na prostem, džamije, minareti, vse je nudilo nam novo in nepozabno sliko.

Na drugi praznik predpoldne smo peli pri liturgiji v saborni cerkvi Sv. Bogorodice, in sicer od «Vjeruju» do inkl. «Tebje pojem» iz omenjene liturgije Grečaninova. Tako smo alternirali s pevskim dru-

štvom «Vardar», ki je pel ostale dele pod Brno-bičevim vodstvom. Predpoldne se je deputacija pevskega zbora poklonila g. banu Žiki Laziču in g. Došen u, načelniku prosvetnega odelenja, ki je sam veliko pripomogel k našemu sijajnemu sprejemu, nadalje g. županu in mestnemu komandantu. Opoldne se je vršil banket, ki sta ga priredili banovina in mesto na čast Matičarjem, in na katerem se je kmalu razvnela živahna zabava ob dobrodošlicah, izrečenih nam od gg. Ristića in Došen a ter ob govorih gg. Arnuš a, dr. Tomiška in našega gosta Miovića. Govori so podkrepili, kar so srca že davno čutila. Ob tej priliki je g. Arnuš v imenu pevskega zbora poklonil banu g. Žiki Laziču v spomin lep kip, Gorenjca in Gorenjko, delo mariborskega kiparja Ivana Sojč a.

Zvečer smo koncertirali v krasni svečani dvorani Oficirskega doma, ki je bila prenapolnjena občinstva in najodličnejših zastopnikov vseh posvetnih in cerkvenih oblasti. Tudi skopska slovenska kolonija je uporabila seveda to priliko, da zopet sliši svojo pesem. O tem koncertu piše «Skopski glasnik» z dne 18. aprila med drugim tole:

U ponedeljak, 15. aprila, imali smo retku priliko, da čujemo u svečanoj sali Oficirskog doma jedan od najboljih slovenačkih pevačkih horova, Glazbenu Maticu iz Maribora. Publika je bez sumnje osetila, da će to biti veće retkog muzičkog užitka, jer je velika sala bila dupke puna građanstva iz svih društvenih slojeva. Videli smo pretstavnike svih civilnih i vojnih nadležstava, humanih i kulturnih društava.

Program večernjeg koncerta bio je za naše prilike vanredno obiman i raznovrstan. Ceo je program koncerta izveden sa velikom preciznošću. Hor je homogen. Nijedan se glas ne ističe na štetu drugih. Soprani su sveži, zdravi, altovi puni, tenori mekani, ali po potrebi i odlučno jaki, a basovi zaista fundamentalni. U prvom delu programa moramo naročito da istaknemo Antona Lajovicia «Ples kralja Matjaža», Emila Adamića «Svatovske pesme» (dobar, i ako još u nekoliko mlad bas g. Joška Vlah) i Vasilija Mirka «Zeleni Juri», koje je publika primila sa velikim odobravanjem. Ženski hor je lako i sigurno otpevao tri pesme, koje i u harmoniji i u intonaciji spadaju u red težih kompozicija. Ženski hor je zvučio kompaktno, kao jedna celina. Kratki sopran solo otpevala je vrlo dobro gdjica. Ina Vodenikova. Posle odmora nastupio je koncertni tenorista g. A. Živko. Svojim nežnim lirskim tenorom, i ako ne dovoljno jakim za veliku salu Oficirskoga doma, osvojio je namah srca publike. Muški hor, koji je na to nastupio, pokazao nam je sve tradicionalne odlike slovenačkih muških horova. Ovako odličnih muških horova mi u našim krajevima, na žalost, još nemamo. Verujem, da je F. Maroltova «Ljubi konja jaše» ostavila na sve najdublji utisak, i ako su M. Tajčevića «Pesme od kola» bile za publiku razumljivije, jer su im tekst i motiv iz naših krajeva. Najinteresantniji deo programa bio je svakako poslednji: Sedam narodnih pesama za mešoviti hor. Svaka sa svojim specialnim koloritom, one su živi dokaz velike muzikalnosti našega naroda. Naročito nas je prijatno iznenadilo pravilnom dikcijom izvodjenje VIII. rukoveti («Pesme sa Kosova»). U pravilnoj interpretaciji naših pesama Slovenci su svakako nadmašili i naše domaće horove.

Gosp. prof. Vasilije Mirk, koji je nastupio i kao horovodja i kao kompozitor i kao pianista, pokazao je, da hor drži čvrsto u svojim rukama, pa mu možemo samo čestitati na ogromnom uspehu. Disciplina je u horu uzorna i to je jedan od prvih uslova za potpun uspeh. Želimo pevačkom horu Glazbene Matice, da i u drugim mestima na svojoj velikoj turneji postigne što lepše uspehe i da ga opet, kada budu prilike dozvolile, čujemo u našoj sredini.

Tudi pri koncertu navzoći skopski glasbeniki, kakor n. pr. prof. Pera Ilić in Nikola Ševčenko, so se o koncertu izrazili kar najpovoljneje in imeli zanj besede polne hvale.

KUMANOVO.

14. aprila 1951.

Naslednjega dne smo se, burno pozdravljeni od številne množice in glavnih mestnih predstavnikov, ob 7:33 odpeljali v dobro uro oddaljeno Kumanovo. Tu nas je v imenu mesta pozdravil na postaji «kmet» g. Dušan Petrović, ki je vodil požrtvovalno vse priprave za naš sprejem. Vojaški tovorni avtomobili so nas odpeljali do prvih hiš pol ure od kolo-dvora oddaljenega mesta. Tu nas je pričakovala nepregledna množica občinstva, dalje predstavniki uradov, Sokol s svojo lepo četo broječo godbo, pevsko društvo, skavti, kolesarsko in sportno društvo. V veličastnem sprevodu ob zvokih godbe so nas spremili po mestu med okinčanimi hišami in špalirjem domačinov in marsikatero cvetje je deževalo z oken na nas. Posebno nas je zanimala sokolska godba, ki pod nesebičnim in vztrajnim vodstvom učitelja Krsta Božinović a izredno napreduje.

Po kratkem okrepčilu so nas z istimi avtomobili zopet peljali dalje, in sicer na zgodovinska tla kumanovske bitke, na slavno Mlado in Staro Nagoričane, kjer smo se povzpeli na skalnati vrh Zebovnjak. Z nami je šlo tudi mnogo domačinov. Polkovnik Gričold, rodom Slovenec iz Pohorja, nam je natančno in nazorno obrazložil ves potek bitke, s katero se je tako rekoč pričelo osvobojevanje Jugoslovanov. Ko se je g. dr. Tomišek zahvalil predavatelju in mestnemu komandantu, je prof. Mirk intoniral večno lepo «Vigred se povrne», ki jo je odpel moški zbor naravnost z zanosom. To je bil veličasten moment, ki ostane vsem udeležnikom v neizbrisnem spominu. Nazaj grede smo imeli zopet priliko videti zanimivost: plesanje kola na prostem ob sviranju frule in bobna, pri čemer ni plesalcev prav nič motil hudi severac, ki nas je neusmiljeno nadlegoval že vse predpoldne. Ko smo se vrnili v mesto, nas je ljubeznivi kumanovski prota Popoza n povabil, da si ogledamo cerkev in pokopališče, sredi katerega stoji spomenik padlim kumanovskim junakom. Po izvršenem mrtvaškem obredu in toplen domoljubnem nagovoru prote je naš moški zbor zapel Jenkovo «Na grobeh». S tem je dobil naš obisk v Kumanovem visoko patrijotično obeležje in v očeh meščanov smo čitali posebno zadovoljstvo in navdušenje.

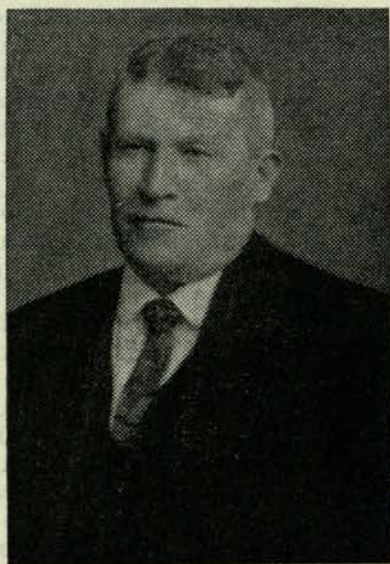
Kmalu popoldne je začelo deževati in deževalo je nepretrgoma do jutranje zore naslednjega dne. Kljub temu je bil večerni koncert v ogromni in zelo akustični dvorani nad mestom dominirajoče Sokolane prav dobro obiskan, tako s strani predstavnikov vseh oblastev kakor tudi ostalega občinstva, ki se mu nikakor ni dalo iz dvorane, tako je bilo navdušeno nad brezhibnim izvajanjem naših pesmi. Škoda, da ni bilo klavirja na razpolago, tako da so morali odpasti tudi samospevi; zato pa je Živko na koncu programa sam zapel Konjovićevo «Pod pendžeri», ki se je divno razlegala po dvorani in je bila sprejeta z gromovitim aplavzom. Po koncertu je bil banket, na katerem se je g. Arnuš v vznešenih besedah zahvalil za gostoljubnost dragih bratov.

LESKOVAC.

15. aprila 1951.

Drugo jutro so nas z avtomobili odpeljali na kolo-dvor. Zopet so nas spremili tja tudi naši gostitelji, da nam izročijo še zadnji bratski pozdrav. Dež je že bil ponehal zjutraj zgodaj, nebo se je začelo čistiti, okoliške planine pa so bile vse pokrite s sne-

gom. Ob 8:45 je naš vlak zapustil Kumanovo in nas ob 12:49 pripeljal v Leskovac. — Že je sijalo lepo solnce, ki nam je bilo odslej naklonjeno do konca turneje. Na postaji v Leskovcu nas je pričakovala velika množica ljudstva s svojim županom Mihajlom Burinčičem na čelu ter pevski društvi «Branko» in «Bratstvo» s svojima čestitljivima zastavama. Po dobrodošlici, ki jo je izrekel predsednik «Branka», sodni predstojnik Dragoljub Kuzmanović in za katero se je zahvalil dr. Tomišek, smo se uvrstili v dolg spreved in krenili po okinčanih ulicah med mnogobrojnim občinstvom in pozdravljeni od topičev, izpaljenih z mestnega hrička Hisara. Dospeli smo do hotela Kostić, ki je bil določen za našo prehrano in za koncert. Mesto nam je priredilo banket, na katerem so se izmenjali pristrčni govori župana dr. Burinčiča in predsednika Arnuš. Za ta nepričakovano lep sprejem je vodil vse priprave šolski nadzornik v pokoju Sreten Dinić, književnik in urednik «Leskovačkega glasnika», za kar mu bodi na tem mestu izrečena še posebna zahvala.

Janko Arnuš
dolgoletni načelnik pevskega zbora mariborske
Glasbene Matice.

Pri koncertu je bila prostrana dvorana povsem zasedena. Pred pričetkom nas je z lepim nagovorom iz dvorane pozdravil bivši predsednik «Branka», dr. Rade Svilar, in ko smo odpeli Mokranjčevo osmo rukovet, je stopila na oder učiteljica Jelica Stalimirovićeva ter s pristrčnimi besedami izročila dirigentu prof. Mirku velik šopek cvetlic, zlasti tulipanov. Vse je šlo brežhibno in navdušenju občinstva ni hotelo biti konca. Evo, kaj piše med drugim o koncertu «Leskovački glasnik» 18. aprila.

Pod uticajem ogromnih impresija, koje smo stekli od Glazbene Matice iz Maribora, koja nam je gostovala u sreu 15. o. m. i koncertirala u prostorijama hotela Kostića, nismo mogli da se uzdržimo a da odmah o horu i koncertu ne progovorimo. Prvo, i na prvom mestu hor Glazbene Matice pretstavlja jedno remek delo svoje vrste. Gospodin Vasilije Mirk, profesor i horovodja, rukuje horom kao vešt igrač, koji igra, a ne zamara se. Pevači pevaju dva sata bez odmora, a ne zamaraju se. Pevači grupisani raznoga uzrasta i starosti, a pevaju kao jedan glas, kao jedan ton. To je prvo što nam palo u oči i što mnoge pevačke družine ne mogu da postignu. Ama jedan glas da smo čuli da strči i da se za

sebe izvadja, od čega obično pate mnoge družine. Elastika forticiziranja i pianiziranja glasova izvedena je do pravog savršenstva. Akordi sa svojim harmoničnim vrenjem, sa spuštanjem i dizanjem, pojačavanjem i slabljenjem, daju utisak milozvučne reke, koja čas nadolazi, čas usahnjuje. Hor Glazbene Matice sortiran je od mnogih staleža, od kojih polovinu čine intelektualci, koji već imaju stečenih pojmova muzike i već kultivisane glasove, što je doprinelo da g. Avgust Živko sa svojim mekim, glatkim i neusiljenim tenorom nosi rekord. I on je doista našu publiku finoćom svoga tenora iznenadio. A tako isto i gospodiu Joško Vlah sa svojim basom. Hor je naročito imponovao dobrim basovima.

A kad se svemu tome doda kostimirano žinskinje u narodnoj nošnji i sa tako lepom pesmom postavljeno na bini, onda nije čudo, što je hor Glazbene Matice iz Maribora ne samo poznjeo uobičajeni umetnički uspeh, nego je ostavio duboko urezan trag u srcima Leskovčana, koji su ovoga puta pokazali, da umeju da vole braću svoju sa dalekog severa i da cene njihovu umetnost, jer je prostrana sala Kostićeva bila preko svakog običaja puna i prepuna. Tom prilikom su Leskovčani imali prilike da čuju ne samo slovenačke narodne pesme, medju kojima ima i nekoliko kompozicija horovodje g. Vasilija Mirka kao: «Zeleni Juri» i «Moja ljubav», nego čak i naše neke pesme pa i jednu Mokranjčevu rukovet. «Kradem se ti pod pendžere» i «Potrkan ples» su repetirane. Kad tome dodamo pesme koruske, bosanske, kosovske i primorske, onda neće biti preterano, ako kažemo, da je Glazbena Matica ovoga večera svojim pesmama oličila celo jugoslovenstvo.

Na sve ovo da kažemo još samo ovo: Braća Slovenci su nam doneli i pružili i srce i dušu, a Leskovac je dao celoga sebe. On radi kao i Bog. Kad hoće da dá, on baš dá!

Še pozno v noć smo bili pomešani v prijetni družbi, v neprisiljeni mešanici gostiteljev in gostov. Leskovčani, med njimi prof. glasbe Stanko Viličić, so bili polni hvale in občudovanja za naše petje, ki je pomenilo zanje pravcati dogodek. Tudi naslednjega dne so se zopet zbrali in nam razkazovali znamenitosti mesta, dokler ni prišel čas odhoda, ki se je zavlekel za skoro dve uri. Zopet smo imeli na kolodvoru vse polno prijateljev, katerim je naš moški zbor v pozdrav zapel še par slovenskih narodnih pesmic. Opoldne pa se je le pričel pomikati vlak.

NIŠ.

16. aprila 1931.

Bilo je že 2:30 popoldne, ko smo se bližali Nišu, rojstnemu mestu cesarja Konstantina Velikega. Vsako mesto nam je prinašalo nove izraze gostoljubnosti in tako nas je čakalo tudi v Nišu mnogo navdušenega občinstva. Ako bi ne bilo zmešnjave radi zamude vlaka, bi ga bilo morda še več. Žvoki vojaške godbe so nas pozdravljali že od daleč. Župan mesta Milorad Čavdarević nas je sprejel z vznešenim nagovorom, na katerega je repliciral J. Arnuš. Nato smo z godbo na čelu odkorakali v mesto do restavracije Evropa, v kateri nam je občina priredila banket. Pri banketu sta nam bili izrečeni še dve nazdravici, od predsednika Moravske pevačke župe, gimn. direktorja Mihajla Milinkovića in od načelnika prosvetnega odelenja Josipa Krajišćana, v našem imenu se je zahvalil predsednik dr. Tomišek. Zlasti se je poudarila okolnost, da je na tem banketu prvi nazdravil Srb, mu odzdravil Slovenec in v imenu vlade pozdravil Hrvat. Par uric, ki so še bile na razpolago, so pevci porabili, da se poslužijo tramvaja in se peljejo do Niške banje ali pa do slovite Čele-kule, t. j. do stolpa lobanj, ki so ga vzdali Turki iz glav srbskih junakov, padlih za časa ustankov. Zvečer je bil v Sokolani koncert. Dvorana je bila čisto zasedena; videli

smo najodličnejše osebnosti, kakor n. pr. bana moravske banovine, njegovega pomočnika, mnogo zastopnikov vojaštva in duhovščine.

Kakor povsod je tudi ta koncert uspel sijajno in vzbudil najlepše razpoloženje. Zanimivo je, kar piše o tem koncertu «Niška Slobodna Tribuna» z dne 19. aprila:

U večje, u 9 časova, otpočeó je koncerat Glazbene Matice u zgradi Sokolane. Prostirana sokolska sala bila je puna publike. Većinom je bilo onih, koji umeju da cene i osećaju lepu umetničku pesmu. Koncertni deo bio je ispunjen vrlo interesantnim tačkama umetničkih i narodnih pesama. Kao prva tačka bila je poznata pesem «Barbari mi smo!», otpevana sa puno izražaja i muškosti. Još u početku videlo je se, da je hor tehnički do krajnjih granica obradjen, sa puno discipline, volje, razumevanja i ono, što je najpotrebnije, sa odličnim materijalom. Osetilo je se, da hor raspolaže izvršnim glasovima i da ga čvrste ruke horovodje g. prof. Vasilija Mirka odlično i sigurno vode. Posle prvog dela programa, tenor solista g. Avgust Živko, izveo je nekoliko solo pesama uz pratnju klavira, završujući svoj program sa popularnom pesmom «Pod pendžeri». Zvučan, fini i izvrstan tenor g. Živka ostavio je najbolji utisak. Muški hor dao je dve odlične tačke. Najzad, program je završen ponova sa mešovitim horom. «Njega ni!», primorska narodna pesma od Oskara Deva, nekadanjeg horovodje Glazbene Matice, ostavlja jedan savršen utisak, a VIII. rukovet od Mokranjca očigledno dokazuje, da jedan dobar hor može obraditi i onu intimnu, osećajnu stranu pesme, pa makar ona bila i iz drugih krajeva, do najmanjih i najdubljih finesa, gde u pesmi glavnu ulogu igraju osećaj i izražaj duše, običaji, podneblje, priroda i mnoge okolnosti, koje se ne mogu mehanički naučiti, do kojih se jedino može doći savršenim osećajem. Braća Slovenci, ulazeći pesmom u našu dušu, potvrđuju i pesmom bratstvo naših osećaja, koji su zajednička odlika našega naroda.

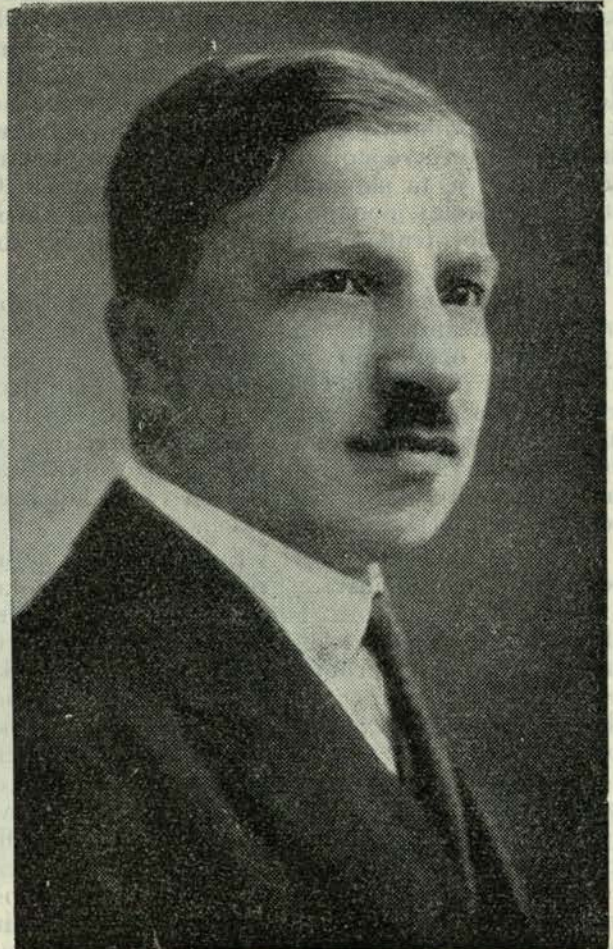
U glavnim potezima hor Glazbene Matice uspeo je da dá jednu savršeno umetničku pesmu sa osnovnim odlikama horskog umetničkog pevanja: odličnom tehnikom i do krajnosti savršenom interpretacijom i dikcijom. Da je Glazbena Matica sa ovakvim moralnim rezultatima napravila svoju turneju, zasluga je, nesumnjivo, u prvome redu, njenom odličnom horovodji g. prof. Mirku i zatim poslušnim i disciplinovanim članovima oba hora.

a podobno piše tudi socialno-kulturni i privredni list «Niške novine» od istega dne, ki pravi med drugim:

U začmali muzički život Niša koncerat mariborski Glazbene Matice pretstavlja jedan značajan datum. Hor Glazbene Matice uživa zavidan ugled u našoj zemlji. Njegova dinamika je besprekorna, a naročito pada u oči ujednačenost glasova, ono što našim često i većim horovima nedostaje. I ta ujednačenost čini, da hor zvuči uvijek moćno i poletno. Horovodja g. prof. Mirk pokazao je, da je dostojan položaja, koji u ovoj visokoj muzičkoj ustanovi zauzima. On drži u svojim rukama ceo hor, sa kojim on neverovatno lako izvodi majstorsko senćenje, koje je preko potrebno u muzici. Nema u interpretaciji natezanja, nesigurnosti. Sve ide tečno, raspevano sa puno boja, puno sočnosti.

Na programu su bili Gotovac, Adamič, Lajovic, Prelovec, Mokranjac i drugi. Prvi deo programa bio je sastavljen od čisto umetničkih pesama, a drugi od narodnih, koji je publika sa mnogo većim zadovoljstvom primila no prvi, što je još jedan dokaz više, da naši kompozitori treba da sidju u narod i da otuda crpu gradju za svoje kompozicije. Puna sala slušalaca posle svake tačke toplo je pozdravljala pevače nagonivši ih da nekoliko tačaka ponove, medju kojima i od Viktora Šonca «Kar si, boš zdaj ostala», u kojoj se nalazi lepa partija bariton-sola, koju je majstorski sa puno muzikalnosti, razumevanja i osećaja izveo gosp. Anton Faganelli. Publika je srdačno primila i solistu Augusta Živka. On ima lirski tenor, mek, nežan, vrlo prijatan. Jednom rečju: koncerat mariborske Glazbene Matice potpuno je uspeo.

Slično laskavo je bilo tudi mnenje, ki so ga po koncertu izrazili razni niški glasbeniki, kakor n. pr. naš rojak dr. Evgen Bunč in Venjamin Ručkov ter druge odlične osebe, kakor n. pr. minister Dragiša Cvetković in glasbeno naobraženi svečenik Laza Živadinović, ki se je bil posebno trudil za naš sprejem. V Nišu, žal, se nismo mogli dolgo ustaviti v družbi svojih dragih gostiteljev, ker naslednjega dne nas je moral vlak odpeljati že ob

Prof. Vasilij Mirk
zaslužni skladatelj in pevovodja.

6-25. Bilo je potrebno izrabiti skopo odmerjeni čas za počitek, tembolj, ker smo posebno pri sopranih izgubili kar 4 pevke: 3 so popolnoma promolknile od neurja v Kumanovem, ena je bila brzojavno odpoklicana radi bolezenskega primera v družini. Razen tega pa se je v pevskem zboru na splošno čutila že majhna utrujenost. Z močmi je bilo torej treba štediti.

KRUSEVAC.

17. aprila 1951.

Škoda, da nismo imeli za Niš več časa na razpolago, a železniške zveze s Kruševcem, če smo se hoteli poslužiti le normalnotirne železnice, nam niso nudile ugodnejše možnosti. Ko smo se bližali Kruševcu, prestolnici nesrečnega carja Lazarja, sta vstopila v Stalaču dva odposlanca pripravljalnega odbora, da se domenimo glede nastanitve pevcev in pevk. Kruševska postaja je imela svečano lice. Bila je vsa v zastavah, vojaška godba je svirala, prisotni so bili predstavniki vseh civilnih in vojaških oblasti ter vseh korporacij, razvrščena je bila šolska mladina pod nadzorstvom učiteljstva in nam z zastavi-

camahala v pozdrav, takisto srednješolsko dijaštvo, Sokoli v krogih z zastavo ter pevsko društvo «Obilič» korporativno s pevovodjem Anatolijem Mura vijevom na čelu in z zastavo. Matico je temperamentno pozdravil novinar jurist Rajko Milutovac, odgovoril mu je predsednik Arnuš, nakar je «Obilič» zapel Vilharjevo «Iz bratskog zagrljaja». Nato smo v dolgem, od številnega občinstva pozdravljanem sprevedu odkorakali skozi mesto do kosovskega spomenika. Raz njeга, pod senco kosovske devojke, je pozdravil Matico predsednik «Obiliča» mag. ph. Krsto Novaković z besedami, polnimi idealne ljubezni do naše domovine in do Slovencev. Zahvalil se mu je z istega mesta dr. Tomišek, poudarjajoč, da blizu ruševin nekdanje Lazarjeve trdnjave stoji druga trdnjava: Sokolana. Zaključil se je ta slovesni trenutek s pesmijo «Oj letni sivi Sokole», podano od «Obiliča», in z Marin-kovićevo «Hej, trubaču!», ki jo je odpel moški zbor Glasbene Matice.

Po razhodu smo bili vsi sprejeti pod gostoljubne strehe posameznih odličnih kruševskih rodbin. Neko izjemo glede obeda so tvorili naši člani in članice iz učiteljskega stanu, katerim je kruševsko učiteljstvo priredilo poseben sijajen banket v hotelu «Kruna». Tu se je razvilo pristrčno stanovsko prijateljstvo, podkrepljeno z govori šolskega nadzornika Marka Milovaniovića in pisca teh vrstic kot predsednika mariborskega učiteljskega društva.

Zvečer se je vršil koncert v Sokolani pred nepregledno množico občinstva. Pred začetkom je sokolki starosta, zdravnik dr. Tihomir Protić, pozdravil Matičarje in podal občinstvu naš historijat ter obrazložil pomen turneje. Po Mokranjčevi rukoveti pa je zastopnik pevskega društva «Obilič», lekarnar Novaković, poklonil našemu pevskemu zboru lep venec z narodnimi trakovi. Nase petje je zadivilo ve poslušalce, pevski zbor in njegov dirigent sta bila, kakor povsod, predmet največjih ovacij. Po koncertu je bil celotni pevski zbor gost «Obiliča», ki mu je priredil v restavraciji hotela «Pariz» svečan banket. Razpoloženje je bilo kar najlepše. Vrstila se je prosta zabava z raznimi navdušenimi govori glavnih predstavnikov, kakor že omenjenega Novakovića, dalje mestnega zastopnika advokata N. Janoševića, sodnega predstojnika Čočića in okrožnega inspektorja Djerasića, Kola sester, zastopnika rezervnih oficirjev in dr. Tomiška ter Arnuš, vmes je svirala vojaška godba, govore pa so zaključili Matičarji s pesmijo. S posebnim zadovoljstvom je mogel naš predsednik Arnuš konstatirati, da je to že peta turneja, ki jo je organiziral, a nobena še ni uspela tako sijajno in obenem ljubeznivo kakor bašta. Vsi so v svojih govorih kakor tudi v privatnem razgovoru poudarjali presenečenje, ki smo jim ga nudili s svojim petjem in v tem smislu piše tudi «Kruševački glasnik» z dne 19. aprila, izpod peresa profesorja kruševske gimnazije, glasbenika Nadana Šepića, ki pravi med drugim:

Pevskom zboru Glasbene Matice iz Maribora koncertat u petak več u Kruševcu je 5. po redu sa turneje po Srbiji. To naglašavam zbog toga, jer pri ocenjivanju njegove vrednosti moramo da uzmemo u obzir premorenost pevača. No pre svega Pevski zbor Glasbene Matice postavivemo na mesto, koje mu pripada, jer svojim glasovnim materijalom i horskom tehnikom spada u red naših vodećih horova iz Beograda, Zagreba, Ljubljane i još nekih gradova. Ranije pevskog zbora nismo čuli, ali po pokazanom rezultatu na

preksinočnjem koncertu, izbija ličnost g. Mirka, kompozitora i muzičara šire umetničke erudicije. Tim je pre to simpatično, što g. Mirk nije samo suptilni muzičar, jer je profesor istorijske grupe u Trgovačkoj akademiji.

G. V. Mirk obrazuje zbor u sva tri moguća sastava, i muški i ženski i mešoviti, a to je preduvet svakog hora, koji gaji ambicije za višom tehnikom. Na preksinočnjem koncertu najbolje je zvučio muški hor. Basovi su jaki i imaju svojstvenu boju i dubinu. Nije ovde mesto, da se svakom tačkom programa posebice pozabavamo. Celokupan je utisak više nego zadovoljavajući. Dinamično je senčenje bilo izvodjeno u svima svojim nijansama. Treba podvući činjenicu, da je g. Mirk svoj hor savršeno disciplinovao. Hor reagira sugestivnim kretanjama svoga vodje, a bez toga nema umetničkog saživljavanja.

G. A. Živko otpjevao nam je četiri pesme, svojim prijatnim, lirskim tenorom, od kojih se najviše dopada «Pod pendžeri» od Konjovića, te je morala biti ponovljena. Pored pesme, koju su prisutni oduševljeno slušali i posle svake aplaudirali da se ponovi, izazvala je i buru oduševljenja sama pojava zbora, jer su članice bile sve po jedna u živopisnoj narodnoj nošnji iz Dravske banovine.

ŠABAC.

19. in 20. aprila 1931.

Naslednjega dne 18. aprila zjutraj se je na kolo-dvoru zbralo veliko število naših sinočnih prijateljev, da nas pozdravijo ob odhodu. Ob 7:30 se je začel vlak pomikati ob težkem slovesu od naših dragih bratov in nastopili smo dolgo pot do Šabca. Popoldne smo dospeli v Beograd, kjer smo si privoščili obed in si dovolili tudi daljši sprehod po mestu, zvečer pa smo nadaljevali svojo pot preko Rume na Klenak, kamor smo dospeli ob 23:30. Parnik nas je prepeljal preko Save na Šabac, kjer so že čakala od pripravljalnega odbora, največ po zaslugi gimnazijskega direktorja Dušana Konjevića, za nas postavljena vozila, ki so nas peljala v dober kilometer oddaljeno mesto. Prispeli smo v šabačko kazino po polnoči; medtem ko so se porazdeljevala stanovanja, nas je po tamkajšnjih šegah — kakor prej v Leskovcu — pozabavala ciganska godba. Tudi šabčani so nam priskrbeli prehrano in prenočišče privatno, velik del pevcev in pevk pa je prevzel direktor Poljedelske šole Kosta Popović, ki je dal na razpolago tudi ves obširni šolski vrt. V Šabcu smo si privoščili pač zasluženi počitek, do katerega tekom turneje nismo mogli priti tako zlepa, dasi smo se precej pazili. Sprva je bilo za Šabac domenjeno sodelovanje pri liturgiji dne 20. aprila — bil je mali Uskrs — podobno kakor v Skoplju, pa smo morali to preklicati, prvič radi utrujenosti pevcev, drugič radi dijaškega koncerta, ki so ga želela ravnateljstva šabskih srednjih šol. Škoda, da je naša odpoved prispela v Šabac prepozno; cerkev je bila namreč polna občinstva, ki je pričakovalo naše petje. Upam pa, da smo se šabčanom zvečer na koncertu za to povsem odškodili, ker je nastopil naš pevski zbor s posebnim elanom, spočit in pomlajen, tako da je s svojim petjem v dvorani šabačke kazine, ki je bila natrpana občinstva, zadivil vse poslušalce. O tem pričajo tudi v Šabcu izhajajoče «Podrinske novine» z dne 26. aprila, ki pišejo med drugim:

Pred dupke punom kućom najodabranije publike 19. o. m. pevao je Pevski zbor Glasbene Matice iz Maribora. Ovaj koncert bio je pravo muzičko otkrovenje. Šabac nije imao prilike da čuje ovakav prvoklasni hor. Sve je bilo potpuno na svome mestu i sve zaslužuje najveću hvalu. Nastup mešovitoga hora bio je za svako divljenje. Oči pevača uprte u dirigenta, samo po katkad se letimice bacij pogled na note. Dirigent profesor g. Vasilije Mirk, hladan, stalozen, ima laku

ruku, izvanredan kao dirigent. Njegovoj interpretaciji sva slava i čast. Za velike muzičke uspehe ovoga večera ima se zablagodariti samome g. Mirku kao dirigentu, jer Pevski zbor Glazbene Matice tek od pre dve godine ima tu retku sreću, da ima za dirigenta ovako sposobnog čoveka.

A šta da kažemo o samome horu? Hor mnogobrojan, više članica no članova, disciplinovan do krajnjih granica; glasovi odabrani i u najvećem fortisimu i najnežnijem pianisimu zvone svi kao jedan. Svi glasovi daju takvu homogenost, da se kao posledica toga neminovno javlja srodstvo duša izmedju onih, koji pevaju, i onih, koji ih slušaju. Dinamika je bila do detalja izradjena, dikcija je bila izvrsna. Nema toga, ko nije bio zanešen onim snažnim i, prema potrebi, nežnim kontrabasom g. Janka Arnuša. Jedan od važnih faktora za uspeh Pevskog zbora na ovome koncertu je prisustvo koncertnog tenorista g. Avgusta Živka, koji se najviše dopao publici u pesmama «Moja ljubav» od Vasilija Mirka i «Pod pendžeri» od Petra Konjovića-Božinjskog. Njegov glas je odavao i školu i talenat. Bariton-solo g. Anton

krat prvič nas je pri razhodu pozdravljala zora; prvič so si smeli pevci in pevke privoščiti daljšo zabavo, saj so to tudi zaslužili, ker so svojo nelahko nalogo izpolnili častno, disciplinirano in požrtvovalno.

Naslednjega dne popoldne smo tik pred odhodom priredili dijaški koncert za gimnazijce in učiteljsčnike v dvorani Podrinjske učiteljske šole. Pred koncertom je nagovoril pevce direktor Milan J a n k o v i č, po koncertu pa je pozdravil mladino predsednik Janko A r n u š. Pevski zbor je izvajal skrčen program, v kolikor so odpadli poleg ženskih zborov tudi samospevi, zato pa je mešani zbor dodal Devovo «Meglico», moški zbor pa nekaj koroških narodnih pesmi in zaključil koncert s «Hej, trubaču!» Dijaška mladina je vsem točkam navdušeno aplavdirala in poklonila profesorju M i r k u lep šopek

Mariborski Matičarji v družbi z domačini na zgodovinskih tleh kumanovske bitke.

Figanelija u pesmi «Kar si, boš zdaj ostala» od Viktora Šonca i bas-solo g. Joška Vlaha u «Svatovskim pesmama» od Emila Adamiča bili su tako lepo primljeni, da se utisak nikako ne gubi. Pevački materijal izvrstan, potpomognut još ovim solistima, na čelu sa dirigentom g. Mirkom mogao je i dati jedan ovakav koncert, na kome bi i bogovi sa Olimpa uživali.

Osim toga što je Pevski zbor želeo da nas upozna sa svojim umetničkim pevanjem, imao je još jedan, možda višji cilj, a taj je kontakt, mešanje, zbližavanje i detaljno medjusobno upoznavanje. To se vidi i iz samoga izbora pesama unesenih u program. Kad se zna i ovaj drugi cilj, onda je to za svaku pohvalu. Najzad treba naročito naglasiti, da je Pevski zbor prvo slovenačko pevačko društvo, koje je došlo u naše strane i koje je učinilo poklonstvenu turneju našem klasičnom jugu.

Posle čitavog niza koncerata Pevski zbor je posetio Šabac. Poznato je svima, da Šabac nije na glavnoj pruzi, i kada je Pevski zbor posetio i Šabac, znači da je to naročita pažnja šapcu. I Šabac je svojom obilatim posetom dokazao, da ume da ceni i poštuje tu pažnju.

Po koncertu smo se dolgo mudili v družbi dragih Šabčanov, predvsem ljubeznivega direktorja K o n j e v i č a, kateremu naj gre, kakor tudi direktorju P o p o v i č u in profesorju B i e n i a s z u, posebna zahvala za gostoljubne priprave našega poseta. To-

cvetlic. Dohodek koncerta je pevski zbor poklonil dijaškim literarnim društvom obeh zavodov. Takoj nato je bilo treba zasesti vozila (iste avtomobile in kočije, ki nam jih je pripravljali odbor poslal ob sprejemu), se odpeljati k Savi in se s parnikom vrniti na Klenak, ker ob 17. uri je odhod vlaka. Občinstvo in mnogo dijaštva nas je spremilo do Save, nekateri pa še do vagonov. Še smo pred vagoni prepevali v slovo, a nam v slovo so na šabski strani vzplamteli trije kresovi v znak troedinosti. Tedaj šele smo se zavedali, da smo sicer izvedli svoj program v celoti, da pa nam je definitivna ločitev le bila težka in bili bi najrajši kar še naprej ostali v deželi, ki jo je sama ljubeznivost, odkritosrčnost in prijaznost, pri ljudeh, ki gorijo za svoj dom, za našo svobodno domovino. A vlak nas je odmikal od njih in ubiral pot k naši domačiji. Istočasno pa je začel padati izdaten dež, kakor da je hotel blagosloviti naše sicer skromno, a iskreno delo. Padal je vso noč in šele na slovenskih tleh nas je zapustil.

*

Dne 22. aprila ob 11.30 smo prispeli v Maribor. Na kolodvoru so nam čestitali okrožni inspektor doktor S c h a u b a c h, podžupan dr. L i p o l d in razni

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 3a

DEKLICA POČAKAJ!

Griša Koritnik.

Ivan Ocvirk.
(Sinj)

Moški
zbor

Andantino *mf*

De - kli - ca po - ča - - kaj, naj bo ka - kor

p *mf* *riten.*

že: ka - kor že: u - re, dne - vi, le - - ta hi - tro od - me -

Moderato *mp* *mf*

gle. Nizko je že soln - ce, kam se ti mu -
gle, od - megle. Niz - ko je soln - ce, kam se

mp *f* *riten.*

di? Ube - zgu in ja - smi - nu skrij se mladih dni.
ti mu - di? Ube - zgu, ja - smi - nu skrij se mladih dni.

piu mosso *p* *mf*

Ve - ra tvo - ja sve - ta, be - zeg in ja - smin
Ve - ra tvo - ja sve - ta be - zeg in ja -

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 3a

DEKLICA POČAKAJ!

Griša Koritnik.

Ivan Ocvirk.
(Sinj)

Moški
zbor

Andantino *mf*

De - kli - ca po - ča - - kaj, naj bo ka - kor

p *mf* *riten.*

že: u - re, dne - vi, le - - ta hi - tro od - me -
ka - kor že:

že:

Moderato *mp* *mf*

gle. Nizko je ze soln - ce, kam se ti mu -
gle, od - megle. Niz - ko je soln - ce, kam se

mp *f* *riten.*

di? Ube - zgu in ja - smi - nu skrij se mladih dni.
ti mu - di? Ube - zgu ja - smi - nu skrij se mladih dni.

piu mosso *p* *mf*

Ve - ra tvo - ja sve - ta, be - zeg in ja - smin
Ve - ra tvo - ja sve - ta be - zeg in ja -

p križ naj moj pre-ple - ta v le-tih bo - le - čin.
 smin, križ naj moj pre-ple - ta v le-tih bo - le -

riten.
 čin, v le-tih bo - le - čin.
 v le-tih bo - le - čin.

Tempo I.
 De - kli-ca po - ča - kaj, ro - za že cve-te, že cvete,
 cve-te,

rall.
 ki go-jim jo za - te, ko se cvet o - spe,
 o - spe, cvet o - spe,

molto riten.
 ki go-jim jo za - - te, ko se cvet o - spe.

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 3b

MAJOLČICA.

Cvetko Golar.

Ivan Ocvirk.
(Sinj)

Moški
zbor

Allegretto

p Oj, majol-majol - čica, sladka moja lju - bica, slad - ka

mo - ja lju - bi - ca, lju - bi - ca.

Andantino

Rožnih pi - sa - nih si lic, — pol - na vin - ca iz go - ric, vrdecem cvetju

pp Rož - - nih — — — ti si lic vin - -

se bliščis in kot solnce se zla - tiš.

ca — — — iz go - ric, v cve - - - tju

pp Rožnih pi - sarih si lic,

se bli - ščiš in se nam zla - tiš,

polna vinca iz go - ric, vrdecem cvetju se bliščis, — in kot solnce se zla - tiš.

f *riten.* *Moderato*

f in kot solnce se zla-tiš. *p* Noč poročna je nočoj, ves ogrijen po-

mf ljub je tvoj, ljubim te iz srca dna, bo-dimo-ja moja vsa,

rall. *Allegro f*

bo-dimo-ja, moja vsa! *f* Preden zo-ra za-zo-ri, srčno ti iz-pijem kri,

mp *p* *rall.*

mp preden zo-ra za-zo-ri, srčno ti iz-pi-jem kri.

Tempo I.

p *mf* *f*

p O, majol-majol-ica, sladka moja lju-bica, slad-ka mo-ja

allargando

f *f*

lju-bi-ca, slad-ka mo-ja lju-bi-ca.

NARODNA.

Ulasta Sterle.

Ludovik Puš.
(Novo mesto)

Mešan
zbor

Počasi

mp Solnce v za-to - nu. mf Po-toček

hitreje

te - ce po li - va - di ze - le - ni, li - vadi ze - le - ni, fan - tič v vas zdaj

mf

Po-toček teče po li - vadi ze - le - ni,

še hitreje

f **pp** počasi **mf** v tempu **p** rit. **pp** **mp** 3 **mp**

vriska nek meni fan-tič v vas, zdaj vriska nek me - ni. In solnce

f **pp** **mf** **p** rit. **pp** **mp**

pa-da v za - toñ.

žalostno po-je zvon, vaški zvon.

mp 3

In solnce pa-da v za-toñ.

žalostno po-je zvon, vaški zvon.

p **pp** **ppp** ritard.

Te - ce, te - ce vo - di - ca, po mo - jem li - cu sol - zi - ca.

p **pp** **ppp**

BOSANSKO KOLO.

Karel Pahor.
(Maribor)

Živo

Sopran *mf*
Oj dje-vojko, du-šo moja, kad ja s tobom si-noć staja

Alt *mf*
Oj dje-vojko, du-šo moja, kad ja s tobom si-noć staja

Tenor *mf*
Oj je-zero sve zeleno, oj, je - - - ze - - - ro

Bas *mf*
Oj je-zero sve zeleno, oj, je - - - ze - - - ro

mf o-sta-de mi sablja mo-ja, o-sta sablja i ma-ra-ma, oj, je - - -

mf o-sta-de mi sablja mo-ja, o-sta sablja i ma-ra-ma, oj, je - - -

pp sve ze - - - le - - - no. U ma-ra-mi o-gle-da-lo.

ze - - - ro sve ze - - - le - - - ro

ze - - - ro sve ze - - - le - - - no

mf Bla-go ćemo po-dje-li-ti, ne-ni sablja i ma-ra-ma, te-bi, du-šo, o-gle-da-lo,

f o-gledaj se do je-se-ni, od je-se-ni bje-zik meri oj!
oj! je - - - ze - - - ro sve ze-le-ro oj!

f o-gledaj se do je-se-ni, od je-se-ni bje-zi-k meri oj!
oj! je - - - ze - - - ro sve ze-le-no oj!

„Zbori“ 1931
Letnik VII., št. 3d

Dragemu, častitljivemu pevovodji, g. F. Zachertu v Ljubotameru.

KO SO FANTJE PROTI VASI ŠLI.

Gorenjska narodna.

Privedil Zorko Prelovec.
(Ljubljana)

Mešan
zbor

Mirno, priprosto

Ten e bas mrmrajoče ko so fan-tje proti va-si šli, te-pe

pe - smi so pre-pe-va-li, jaz pa nisem pel, ni-sem bil ve-sel, pa tu-di

ž nji - mi jaz nisem šel, jaz pa ni-sem pel, ni-sem bil vesel, pa tu-di

ž nji - mi jaz ni-sem šel. Šel sem tja pod o - - kence moje

ver - ne, drage ljubi-ce; o-na mirno spi, o-na sladko spi in se nič

poco rit.

več ne prebu - di. O - na mirno spi, o - na sladko spi in se nič

poco rit.

več ne prebu - di. Pojdem tja — na grob ze - le - ni, z ro - ža

mi ves po - sa - je - ni; tam si vtrgam cvet, tam si vtrgam cvet, kje men in

poco rit.

mo - ji ljubci svet, tam si vtrgam cvet, tam si vtrgam cvet, kje men in

ritard. molto

mo - ji ljubci svet.

NB. Usako kitico pojte besedilo primerno!

Priloga „Zborom“
1931, št. 3a

PEŠMICA.

Oton Berkopec.

Matija Tomc.
(Št. Vič nad Ljubljano)

Lahno, srednje hitro

Glas

Klavir

cresc. e accel.
f

p
Nad zelenim poljem plič žgoli, v mojem mladem sr-cu
p

mi - ra ni.

First system of musical notation. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a complex, rhythmic accompaniment with many accidentals. The vocal line begins with a dotted line and the marking *sva...* above it. A dynamic marking *f* is present in the piano part.

Second system of musical notation, featuring a vocal line with lyrics and piano accompaniment. The lyrics are: *Med pšeni-co zla-to mak r-di, lahenvetrič pri-de, ma-ka ni...*. The vocal line starts with a dynamic marking *mf* and a *sva...* marking. The piano part has a dynamic marking *f* and a *p* marking later in the system.

Third system of musical notation, showing piano accompaniment. The piano part continues with its complex rhythmic pattern, featuring various chords and accidentals.

Fourth system of musical notation, featuring a vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a *sva...* marking and a *loco* marking. The piano part has a dynamic marking *f* and a *p* marking.

Fifth system of musical notation, showing piano accompaniment. The piano part continues with its complex rhythmic pattern, featuring various chords and accidentals.

Priloga „Zborom“
1931, št. 3 b

JESEN.

Oton Berkopec.

Matija Tomc.
(Št. Vid nad Ljubljano)

Primerno hitro, ne vleči.

Glas

Klavir

The first system of the musical score consists of two staves. The top staff is for the voice (Glas) and the bottom staff is for the piano (Klavir). The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 3/8. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic and features a melodic line in the right hand and a more rhythmic accompaniment in the left hand. The vocal line is currently silent, indicated by a whole rest.

The second system continues the musical score. The vocal line enters with the lyrics "Mo - kra me - gla je po - kri - la". The piano accompaniment continues with its melodic and rhythmic patterns. The dynamic remains piano (*p*).

The third system continues the musical score. The vocal line has the lyrics "pra - - - - - zne nji - ve in po - lje, sva.....". The piano accompaniment features a more active melodic line in the right hand. The dynamic changes to mezzo-forte (*mf*) in the final measure.

sva... *f* *loco*

mf *mf*

mi - sel ža - lost je ro - di - - la

ff široko

raz - jo - ka - lo se sr - - ce.

pp *sva...* *poco ritard.*

Lepe opreme,
ugodno odplačevanje!

Najbolje kupite
ŠIVALNI STROJ in KOLO

samo Gritzner, Adler za dom, obrt Švičarski
in industrijo. pletilni stroj Dubied.

Pisalni stroji v treh velikostih!

Društva poseben popust! Posamezni deli za vse stroje
in kolesa, pnevmatiko edino le pri

Josip Petelinc, Ljubljana

Telefon
št. 2913

LITOGRAFIJA
OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

DOBRA MISEL!

Denar za POZNEJŠA LETA si prihranim najlaže — z zavarovanjem.

Otrokom pripravim denar ZA DOTO — z zavarovanjem.

Ako me doleti NENADNA SMRT, pripravim družini tolažbo — z zavarovanjem.

Vse vrste zavarovanj Vam ugodno izvrši priznana tvrdka

Jugoslovanska zavarovalna banka SLAVIJA v Ljubljani, Gosposka ul. 12.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzojavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA

LJUBLJANA

Prešernova ulica števil. 50

(v lastnem poslopu)

Telefon št. 2040,
2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz
in valut, borzna naročila, predjemi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso
menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

GROM D. Z O. Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov brzojavkam: GROM
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mesih lu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

„ORIENT“

D. Z O. Z.

LJUBLJANA

tvornice kemičnih in oljnatih barv,
lakov, firneža in steklarskega kletja

Zaloga vseh slikarskih in pleskarskih potrebščin.
„Deka“-Lasur, Echt, Pigment in Relief-barv za
slikanje na svilo, baržun itd., šolskih, študijskih
in umetniških barv, slikarskega platna, tušov, pastel
in čopičev vseh vrst ter po najnižjih cenah le v

prodajalni na Dunajski cesti šte. 14

poleg trgovine Schneider & Verovšek.

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSODJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA
GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 5.
in RIMSKA CESTA ŠTEV. 2.

Poštni čekovni račun šte. 4.0175.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

„Sem samo
pol
človeka“

ČE NIMAM DOBRE KAVE
DOBITE DNEVNO SVEŽE PRAŽENO LE
PRI TVA **B. MOTOH**
LJUBLJANA, VODNIKOV TRG 5.

SRAJCE

modne in športne, kravate, na-
ramnice, žepne robce, palce,

damsko perilo

moderne bluže, torbice, flor,
nogavice in rokavice v krasni
izbiri in po najsolidnejših
cenah pri tvrtki ŠTERK nasl.

MILOŠ KARNIČNIK

LJUBLJANA

Stari trg št. 18

Perilo po meri!

Velika zaloga čipk!

AKO ŽELITE BITI VEDNO TOČNO PO-
STREŽENI Z NOTAMI, OBRNITE SE NA

MATIČNO KNJIGARNO

LJUBLJANA

KONGRESNI TRG 9

POŠTNI PREDAL 195

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI